

ISSN 2012 - 6700

கெழ் - 24

பூங்காவனம்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

திருமதி. சௌல்வி திருச்சந்திரன்

பூங்காவனம் இலக்கிய வட்டம்

With Best Compliments From:-

FIVE STAR TEXTILES CENTRE

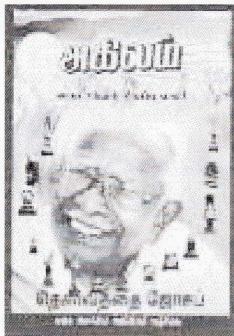
WHOLESALE & RETAIL TEXTILE DEALERS

No. 95, 2nd Cross Street, Colombo - 11, Sri Lanka.

Tel :- 011 2441810, 2345280, 2441809

Fax :- 94 - 1 - 2345184 / 2582453

E-mail :- shafeeka@slt.net.lk

சஞ்சிகையின் பெயர் - அகிலம்
வருடாந்த சிறப்பு மலர்
சஞ்சிகையாசிரியர் - கே.வி. இராமசாமி
வெளியீடு - அகிலம் பயளிகேஷனஸ்
விலை - 500 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - நெஞ்சமுள்ளோர்
நூலின் வகை - சிறுகதை
நூலாசிரியர் - இரவாத் ஹஸன்
வெளியீடு - பிதா பயளிவீரஸ்
விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - செவ்வாயில் அகதிகள்
நூலின் வகை - விஞ்ஞான புனைகதை
நூலாசிரியர் - எம்.எஸ்.எம். ஜிப்ரி
விலை - 250 ரூபாய்

பூங்காவனம்

தோற்றும் - 2010 மே 30

இதழ் 24 - 2016 மார்ச்

ISSN 2012 - 6700

பிரதம ஆசிரியர்

ரிம்ஸா முஹம்மத்

துணை ஆசிரியர்கள்

எ.ச.எ.ப். ரில்னா
டப்ளியு.எம். வலீர்

ஆலோசகர்

ஏ.சி. ஐரீனா முஸ்தபா

வங்கித தொடர்புகளுக்கு

Commercial Bank,
Mount Lavinia Branch,
M.F. Rimza
A/C No :- 8930020287.

என்ற இலக்கத திற்கு காசை வெப்பிலிட்டு அதன் பற்றுச்சீட்டை அனுப்ப வேண்டும். காசைக் கட்டளையாயின் (M.F. Rimza - Dehiwala Post Office) என்று குறிப்பிட்டு அதற்கான பற்றுச் சீட்டையை அனுப்ப வேண்டும். காசோலையாயின் குறுக்குக் கோடு இடப்படாத காசோலையை M.F. Rimza எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பும்.

தனிப் பிரதி	- 100/-
தபால் மூலம்	- 140/-
வருட சந்தா	- 600/-

தொடர்புகளுக்கு

“Poongavanam”

21 E, Sri Dharmapala Road,

Mount Lavinia,

Sri Lanka.

Email:-

poongavanam100@gmail.com

Website:-

www.poongavanam100.blogspot.com

Phone:-

0094 (0) 775009222

0094 (0) 719200580

புதிய ஆக்கங்களும்,
இச்சஞ்சிகை பற்றிய
விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.
நூல் விமர்சனத்துக்கு
அனுப்புபவர்கள்
நாலின் இரண்டு பிரதிகளை
அனுப்ப வேண்டும்.

படைப்புகளுக்கு
படைப்பாளிகளே பொறுப்பு.
செல்வைப்படுத்த
ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையின்டு.

பாங்கஞ்சன் ஒரு நிமிடம்...

கவிதை!

இது இதயத்துக்கு நெருக்கமான இலக்கிய வடிவமாகும். உள்ளத்தில் தோன்றிய உணர்வுகளை வார்த்தை வழியாக அழகிய முறையில் வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஒரு ஊடகமாக இதைக் கொள்ள முடியும். கவிதை பல வகைப்படும். சங்க காலத்தில் தோன்றிய செய்யுள்கள் முதல் இக்காலத்தில் எழுதப்படும் பின்னவீனத்துவக் கவிதைகள் வரை கவிதையின் பரிணாமம் பலதரப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

சங்க காலத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் செய்யுள் வடிவத்தில் இருந்தன. அதன் பின்னர் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் மரபு வடிவில் அமைந்தன.

பின்னந்த காலங்களில் மஹாகவி பாரதி, முதன் முதலாக புதுக் கவிதை எழுதுகின்றார். செய்யுள்கள் மற்றும் மரபுக் கவிதைகளில் இருந்த இறுக்கமும், செறிவும் புதுக்கவிதையில் கட்டுடைக்கப்பட்டு சாதாரண மக்களும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வழியில் அவை அமைந்திருந்தன. அத்துடன் கவிதைகள் மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் குறித்து பேச விழைந்தன.

சிறுக்கதையொன்றை வாசிப்பதைவிட கவிதையை வாசிப்பது இலகுவானது. ஆனால் சிறுக்கதையில் விபரித்துக் கூறிய பொருளை அல்லது கருவை கவிதையில் நச்சென்று முன்வைப்பது சிரமமான காரியம். அந்த சிரமத்தையும் தோற்கடித்துவிட்டு கவிதையில் சொல்ல வந்த விடயத்தை சொல்லிவிடும் கவிஞர்கள் காலத்தால் அழியாதவர்கள்.

கவிதையை முன்னிலைப்படுத்தி மார்ச் 21 உலக கவிதை தினமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கவிதைகள் வெறும் சுவாரஸ்யத்துக்காகவும், காதலுக்காவும் கையாளப்படாமல் சமூக எழுச்சியையும், சிந்தனை மலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைய வேண்டும்.

கவிதை எழுத நாட்டமுள்ளவர்கள் முதலில் கவிதைகளை நேசிக்க வேண்டும். அந்த நேசத்தினுடே சிறந்த கவிஞர்களின் சிறந்த நூல்களை அதிகமதிகம் வாசிக்க வேண்டும்!!!

ஆசிரியர்

பூங்காவன்வே

நேர்காணல்

திருமதி. செல்வி திருச்சந்திரன்

கவிதைகள்

பதுளை பாஹிரா
எம்.எஸ்.எம். சப்ரி
கவிதாயினி சஹ்கா
பீ.எம். கியாஸ் அஹமட்
ஏ.சி. ஜர்னா முஸ்தபா
உ. நிசார்
அட்டாளை நிஸ்ரி
டாக்டர் நாகர் ஆரிப்

சிறுகதைகள்

சூசை எட்வேட்
எஸ். முத்துமீரான்
எஸ்.ஆர். பாலசுந்திரன்
அலெக்ஸ் பரந்தாமன்

குறுங்கதைகள்

ஏ.ஆர். மாஹிரா

கட்டுரைகள்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்
வெலிப்பண்ணை அத்தாஸ்

வாசகர் கடிதம்

நாலகப்பூங்கா

நேர்காவனம்

திருமதி. செல்வி திருச்சந்திரன்

சந்திப்பு
ரிம்ஸா மஹாமத

01. உங்கள் பிறந்த இடம், கல்லூரி வாழ்க்கை என்பன பற்றிக் கூறுங்கள்?

பிறந்த இடம் யாழ்ப்பாணம் - மாணிப்பாய். கல்லூரி வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறுவதென்றால் 05 ஆம் வகுப்பு தொடக்கம் பல்கலைக்கழகப் பிரஹேஸம் வரை கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் பயின்றேன். நான் படித்த காலகட்டத்தில் நன்கு படித்த முற்போக்கு சிந்தை கொண்ட அதிபரும், அந்த அதிபரின் போதனைகளால் கவரப்பட்ட ஆசிரியர்களும் இருந்தபடியால் கல்லூரி வாழ்க்கை மிகவும் சந்தோசமானதாகவும் சுதந்திர மனப்பான்மையை வளர்க்கக்கூடியதாகவும் அமைந்திருந்தது.

02. உங்கள் குடும்பத்தைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

எனது குடும்பத்தில் இரண்டு அண்ணன்மார்களுக்கும் இரண்டு தங்கையருக்கும் நடுவில் மூத்த பெண் குழந்தையாகப் பிறந்தேன். குழந்தைப் பருவத்திலேயே தாயை இழந்து தகப்பனின் பொறுப்பான், அன்பான அரவணையில் வளர்ந்தேன். இதுசாரி சிந்தனைக்குட்பட்ட எனது தந்தையினதும் சகோதரர்களுடையதும் முற்போக்குக் கருத்தியல்கள் என்னை மிகவும் பாதித்தன. அதே கருத்தியலுடன் இணைந்து எனது பிற்காலத்து வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகள் நடந்தேறின். அன்பும் பண்பும் இணைந்து வளர்க்கப்பட்டேன். அந்த வளர்ச்சியில் எனது தந்தையின் அறிவார்ந்த வழிகாட்டல்கள் பெரும் பங்கு வகித்துள்ளமையை ஒரு பெரும் பேற்றாக நான் இன்று உணர்கிறேன்.

03. உங்கள் தொழில் அனுபவம் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்?

பட்டதாரிப் படிப்பை முடித்த பின்பு படிப்புக்கு ஏற்ற தொழில் கிடைக்காதபடியால் மத்திய வங்கியில் ஒரு சாதாரண உத்தியோகத்தராக எனது தொழில் வாழ்க்கை தொடங்கியது. அதன்பின் இந்தியன் ஏயார்லென்ஸ் விமான சேவையிலும்,

ஸ்ரீலங்கா ஏயார்வைன்ஸிலும் அடுத்தடுத்து உயர் பதவிகளில் பணியாற்றும் வாய்ப்புகள் அமைந்தன. எதிர்பாராதவிதமாக அவ்வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டேன். அதற்கான காரணம் என்னவென்று இன்னுவரை எனக்குத் தெரியாது; தெரிவிக்கப்படவுமில்லை.

இந்தத் தொழில் அனுபவங்களால் விரக்தி அடைந்த நான் வீட்டிழையே சம்மா இருந்து நூல்கள் வாசிக்கலாம் என முடிவு செய்தேன். அப்பொழுது 'பெண்ணின் குரல்' என்ற சஞ்சிகை என் கண்ணில் பட்டது. ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த Voice of Women என்ற இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் அதில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தன. அந்த மொழிபெயர்ப்பில் பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டி அந்த நிறுவனத்தின் பொறுப்பாளராக இருந்த கலாநிதி குமாரி ஜயவர்தனவுக்கு ஒரு கிடிதம் எழுதினேன். சமூகத்தில் பெண்ணின் இரண்டாம் பட்ச நிலையை உணர்ந்து கொண்ட நான், அதன் விமோசனத்திற்கு என்ன செய்யலாம் என்று தீவிர யோசனையுடன் இருந்த பொழுதே பெண்ணின் குரலும், Voice of Women உடம் என் கைக்கு எட்டன. நான் கூறிய கருத்துப் பிழைகளை ஏற்றுக்கொண்ட குமாரி ஜயவர்தன என்னை மிகவும் சிலாகித்து பெண்ணின் குரல் ஆங்கில தமிழ் இதழ்களாகிய Voice of Women, பெண்ணின் குரல் ஆகிய இரு சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர் பதவிகளையும் ஏற்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். இத்தான் தொடங்கியது எனது பெண்ணிலைவாதப் பூர்ச்சி. வர்க்கமும் சாதியும் இணைந்த ஒரு கருதுகோளுடன் உள்ளார்ந்திருந்த எனது அறிவு நிலை பெண்ணிலை வாதத்தையும் அத்துடன் இணைத்துக்கொண்டு பயணிக்கத் தொடங்கியது.

04. உங்களது வளர்ச்சிக்கு அல்லது முன்னேற்றத்துக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் பற்றிக் கூறுங்கள்?

வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் காரணமாக அனேகம் பேர் இருந்தாலும் இதன் முழுமுதற் காரணமாக எனது தந்தையையே குறிப்பிட வேண்டும்.

ஆழ்ந்த அறிவுத்தேடல், ஓயாத வாசிப்பு, சமத்துவம், சுயாதீனம் போன்ற கொள்கைகளைத் தன் வாழ்வில் கடைப்பிடித்து, எதையும் ஏன், எதற்காக, எப்படி என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு இடம் கொடுத்து எமது ஆளுமையை விருத்தியடையச் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்திலேயே தனது பிள்ளைகளை அவர் வளர்த்துக்கொண்ட கொள்கைகளைக் கைவிடாது நேர்மைத் திறனுடன் வாழ்ந்த அவரின் வழிகாட்டல், பிற்காலத்தில் எனது வளர்ச்சிக்கும், நேர்மைக்கும், முன்னேற்றத்துக்கும் காரணமாக அமைந்தது. அடிப்படையான பல முற்போக்குக் கருத்தியல்களை அவரிடம் நான் கற்றுக்கொண்டேன். அடுத்ததாகக் கலாநிதி குமாரி ஜயவர்தனவை குறிப்பிடலாம். எனது பட்ட மேற்படிப்புக்குத் தூண்டியவர் இவரே ஆவார். அவரின் ஊக்கத்தினாலேயே முதுமானிப் பட்டப் படிப்புக்கு விண்ணப்பித்தேன். பிற்பாடு எனது ஊக்கத்தினால் PhD பட்டம் பெற்றேன்.

05. தங்களது வேறுபட்ட பணிகள், சமூக சேவைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுங்கள். எந்தக் காலகட்டத்திலிருந்து இவ்வகையான பணிகளைச் செய்து வருகின்றீர்கள்?

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தின் பணிப்பாளராகக் கடமை ஏற்ற காலம் முதல் பல்வேறு பணிகளும் சமூக சேவைகளையும் செய்து வருகிறேன். பெண்களுக்கு அறிவுட்டல் மேற்கொள்வதே எனது முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது. சாதி நிலையில், வர்க்க நிலையில் தாழ்ந்த பெண்கள், அகதிகள், போரால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் போன்றோருக்குப் பயிற்சி அளித்தல், அவர்களை வலுவுட்டல் என எனது பணிகள் விரிவடைந்தன.

1983ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இவ்வகையான பொதுப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறேன்.

06. பொதுப் பணியில் ஈடுபட்ட உங்கள் அனுபவத்தில் மனதை ஈர்த்த சங்கதிகள் சிலவற்றைச் சொல்லுங்களேன்.

பொதுப் பணியில் ஈடுபட்ட எனக்கு மனதை ஈர்த்த சம்பவங்கள் பல இருந்தாலும் ஒன்றை மட்டும் கூறுகிறேன். 1983 ஆம் ஆண்டில் முற்பகுதியில் நானும் என்னுடன் சேர்ந்து வேலை செய்த குமாரி ஜயவர்தனனும் பாலியல் தொழிலாளர் சிலரைச் சந்திக்கச் சென்றோம். எப்படி அவர்களுக்கு உதவலாம் என்பதை ஆராய்வதே எது குறிக்கோன். பத்துப் பள்ளிகளுடு பேர் கொழும்பு நகரத்தின் ஓர் ஒதுக்குப் புறத்தில் ஒன்றாக, ஒரு குழுவாக இருந்தார்கள். அவர்கள் செய்யும் தொழிலைப்பற்றி எந்தவித வெறுப்புஞர்ச்சியும் அவர்களுக்கு இல்லை. ஊதியத்துக்கு உடலால் வேறு விதத்தில் உழைக்கிறோம் என்ற மன்பாண்மையே அவர்களிடமிருந்தது. ஆனால், அவருக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை. திருப்தி இல்லை. போட்டி பொறுமை உணர்ச்சிகளுக்கு அங்கு இடமில்லை. கூட்டுணர்ச்சியே அங்கு மேலோங்கி இருந்தது.

எல்லோரும் அங்கே சமம். உயர்வு தாழ்வு, சாதி பேதம் இருக்கவில்லை. சிங்கள், தமிழ், முஸ்லிம் பெண்கள் அங்கு இருந்தார்கள். ஆனால், யாரும் தேசியம் பேச முற்படவில்லை. நீ என்னவள் இல்லை என்று யாரும் கூற முற்படவில்லை. Parity of Status என்ற அரசியல் சொல்லாடல் அங்கு இரண்டு மொழிகளுக்கு இருந்தது. சிங்களத்திலும் தமிழிலும் பேசினார்கள். ஏன் இந்தத் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்ற கேள்விக்கு, “வறுமை, கணவனால் கைவிடப்பட்டமை, பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உட்பட்டமை, அதனால் கைக்குழந்தையுடன் சமூகப் பிரச்சிடம் செய்யப்பட்டமை, தாயினால் அரங்கேற்றப்பட்டமை” என்பவற்றை முக்கிய காரணங்களாக முன்வைத்தார்கள். இந்தத் தொழிலைவிட்டு விடுவீர்களா என்று கேட்டோம். ஒரு தொழிலும் இருக்க இடமும் கிடைத்தால் விட்டுவிடத் தயாராய் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதன் அடுத்த கட்டமாக, அவர்களில் பத்துப் பேரை எங்கள் நிறுவனத்துக்கு

வரச் சொல்லி வைத்திய பிரிசோதனை செய்து நோய் ஓன்றும் இல்லை என்று உறுதிப்படுத்தி, வீட்டு வேலைக்குப் பயிற்சி அளித்து கூட்ட துடைக்க, நிலம் Polish பண்ண, (கிரைஸ்டர் முதலான) சமையல் உபகரணங்களை எப்படிப் பாவிப்பது, துணி ஸ்திரி போடுதல் முதலான இன்னோரன்னவற்றைக் கற்றுக்கொடுத்தோம் முன்று மாதப் பயிற்சியிம் சுகாதார வசதிகளும், சத்துணவும் வழங்கப்பட்டதையடுத்து மறுபிறவி எடுத்தவர்களாக மாறிவிட்டார்கள்.

எங்களுடைய கருத்தியலுடன் ஒத்துப் போகக் கூடிய தோழிகளைத் தெரிவு செய்து, அவர்களின் வீடுகளுக்கு அப்பெண்களை வேலைக்கு அனுப்பி வைத்தோம். உணவு, உடை, தங்குமிடம், வங்கியில் மாதச் சம்பளம் என்று அவர்களது வாழ்க்கை மாற்றமடைந்துவிட்டது. ஆனாலும் இப்பணி கடல் நீரில் ஒரு துளி போன்றதே என்பது எனது ஆழ்ந்த மனக்கிலேசம். இப் பிரச்சினை தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

07. சமகால இலக்கியங்கள் மீதான தங்களது பார்வை எப்படி இருக்கிறது?

பொதுவாக சமகால இலக்கியங்களில் தீவிரமான பார்வை எனக்கு இல்லை. சில காத்திரமான இலக்கியங்களை வாசித்து சிலருடன் விவாதிப்பேன். அவ்வளவே. சமூகவியல், மானுடவியல் என்ற கற்கை நெறிகளுக்குள் ஆழ்ந்து அவற்றை வாசிப்பதாலும், அரசியல் கட்டுரைகளை வாசிப்பதாலும் இலக்கிய ஆர்வமும் ஈடுபாடும் குறைந்து விட்டதோ என்று நான் அடிக்கடி சிந்திப்பதுண்டு. ஆனாலும் இலக்கிய ஆர்வத்தை இயற்ற மட்டும் வளர்த்தெடுக்கவே முயல்கின்றேன்.

நிறுவன நிர்வாகம், எழுத்து, சமூகப் பணி என்று ஓய்வின்றி வேலையில் ஈடுபாட்டிருப்பதும் இதற்கு ஒரு காரணமாயிருக்கலாம். எனது ஆசை ஓய்வு பெற்றவின் இலக்கியத்தில் முழுகலாமென்பதே. அலை ஓயந்த பின் குரிய நமஸ்காரம் போலதான் இது ஆகிக் கொண்டேயிருக்கிறது. பலருடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் எனக்கு திரும்பத் திரும்ப வந்து கொண்டே இருக்கிறது.

08. இலக்கியம், பெண்ணியம் சம்பந்தமான ஈடுபாட்டில் தனித்துவமான சிறப்பு உங்களுக்கு உண்டு. இவற்றில் உங்களுக்கே உரிய சிறப்பு என்ன என்பதைக் கூற முடியுமா?

பெண்ணிலைவாதக் கருத்தியல்களை உள்ளடக்கிய இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்வதும், பெண்களுக்கு எதிராக பழையவாதக் கருத்துக்களை முன்வைக்கும் இலக்கியங்களுக்கு எதிர்வாதம் வைப்பதும் என்னுடைய சிறப்பு என நான் கருதுகின்றேன்.

09. பல்வேறுபட்ட இலக்கியத் துறைகளில் (கவிதை, சிறுகதை, நாவல், சிறுவர் இலக்கியம், பத்தி எழுத்து) தங்களுக்கு மிகவும் பிடித்த துறை எது? ஏன்?

எனக்கு மிகவும் பிடித்த துறைகளாக நாவல்களையும் சிறுகதைகளையும் கூறலாம். பொதுவாக பத்தி எழுத்து எம் நாட்டில் சிறப்பாக அமையாதபடியால் அவற்றை நான் தவிர்த்துக் கொள்வேன். கவிதை இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ள தனிப்பட்ட இலக்கியப் பயிற்சியும் ஆர்வமும் இருக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் எனக்கு போதியளவில் இல்லாதபடியால் கவிதையில் எனது ஈடுபாடு குறைவாகவே இருக்கும். ஆனாலும் கவிதைகளை நான் முற்றாக விலக்கிவிடுவதில்லை. ஆழியாள், அவ்வை, குட்டிரேவதி, நூமான் போன்றோரின் கவிதைகளை விரும்பிப் படித்து ரசிப்பேன்.

10. இலங்கையில் பெண்களின் சார்பிலக்கியத்தில் முழுமையாக ஈடுபடும் உங்களுக்குப் பிடித்தவர் எனக் கருதப்படுவார் யார்? ஏன்?

இலங்கையில் பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்களை உண்டக்கிய இலக்கியங்கள் மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றன. தேவகெளரிபின் “கஞ்சி” என்ற சிறுகதை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. ஒளவை, ஆழியாள் போன்றோரின் கவிதைகளும் என்னைப் பெரிதும் ஈர்த்துன. பவானி ஆழ்வார்ப்பிள்ளையின் சிறுகதைகள் பெண்ணிலைவாத இலக்கியத்திற்கு நம்நாட்டில் வித்திட்டவை என்று நான் கருதுகின்றேன்.

இவற்றை நான் குறிப்பிடும் பொழுது சிலர் விடுபட்டிருக்கலாம். சிலரது இலக்கியங்கள் என் கண்ணில் படாமல் போயிருக்கலாம். ஆகவே இக் கேள்வியின் பதில் பூரணத்துவம் அடையவில்லை என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

11. இலங்கையில் இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவரும் பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

இலங்கையில் இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வரும் பெண் எழுத்தாளர்கள் இன்னும் பல படிகளைத் தாண்ட வேண்டும் என்பதே என் கருத்து.

12. தற்காலப் பெண் படைப்பாளிகள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் என்று எதனைக் கருதுகிறீர்கள்?

பெண் படைப்பாளிகள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் எவை என்பது என்னைவிட பெண் படைப்பாளிகளுக்கே நன்றாகத் தெரியும். ஆதலால் அதனை அப்படைப்பாளிகளிடமே கேட்க வேண்டும். அதேவேளை, இலங்கையின் தற்காலப் போக்கு அவற்களுக்கு மிகப்பெரும் சவால்களை உண்டாக்கியிருக்கும் என நான் கருதவில்லை.

13. மொழி, கருத்து - இலக்கியத்தில் முக்கிய பங்கைப் பெறுவது எதுவென நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

இலக்கியத்தில் முக்கிய பங்கைப் பெறுவது எது எனத் தர்க்க ரீதியாக நிரணயித்துக் கூற முடியாது. கருத்து எவ்வளவு முக்கியமோ அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு செல்லவும், வாசிப்போரின் மனதில் அதைப் பதிய வைக்கவும் தேர்தெடுக்கும் மொழியும் எடுத்துச் செல்லும் நடையும் முக்கியமானவை. ஒன்றில் இருந்து ஒன்றைப் பிரிக்க முடியாது. மொழிப் பிரயோகம், நடை, கதையின் கருத்தியலை அண்டிய கரு எல்லாம் ஒன்றினைந்தால் அவ்விலக்கியம் கவை பெறும். கருத்தின் ஆழம் வாசகர் மனங்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டும்.

14. நீங்கள் இதுவரை வெளியிட்ட நூல்கள் இருப்பின் அதுப்பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

நான் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளேன். நான் இதுவரையில் 14 நூல்களை ஆங்கிலத்திலும், 09 நூல்களை தமிழிலும் எழுதியுள்ளேன். சில ஆங்கில நூல்களை ஆசிரியராக இருந்து பதிப்பித்துமுள்ளேன்.

15. எதிர்காலத்தில் எவ்வகையான நூல்களை வெளியிட உத்தேசம் கொண்டுள்ளீர்கள்?

எதிர்கால நூல்களை அந்தந்தக் கால எல்லைகள் நிரணயிக்கும் என்பதே எனது கருத்து. ஆனாலும் தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் சாதி, வர்க்க பேதங்கள் அவற்றினுடாக வெளிப்படும் பெண்களது நிலைப்பாடு என்ன என்பதை ஆய்வு செய்ய எண்ணியுள்ளேன்.

16. இலக்கியவாதிகளின் எழுத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்களா?

இலக்கியவாதிகள் ஒரு நிலைப்பட்ட உடலை மட்டும் கொண்டுள்ளவர்கள் அல்ல. அவர்களும் உணர்ச்சிகள், ஆவேசங்கள், கோபதாபங்கள் என்ற பல வகைப்பட்ட மனநிலைகளை உடையவர்களே. அவர்களுடைய வாழ்க்கை அனுபவங்கள் சில அவர்களுக்கு முக்கியமாகப்படலாம். அவர்களது வாழ்க்கையை நிரணயித்த அம்சங்கள் ஆழப்பதிந்து வெளிப்பட வடிகால தேடுபவைகளாக இருப்பதும் சகஜைமே.

பேனா எடுத்து எழுதும் பொழுது இவற்றின் பிரதிபலிப்பு கட்டாயமாக இலக்கியத்தில் வந்து விழவே செய்யும். எல்லாமே பிரதிபலிக்காமல் விட்டாலும் எழுதும் நேரத்தில் மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய உணர்ச்சிகள் எழுத்தில் பிரவகிக்கும். இது தடுக்க முடியாத ஒரு பிரவாகம். இதை நாம் கூறும் பொழுது இலக்கியவாதிகள் எழுதும் எழுத்துக்கும் அவர்களது வாழ்க்கை நிலைக்கும் நேரடியாக தொடர்பு இருக்கிறதென்று இலக்கியவாதிகளை கொச்சைப்படுத்தும் வாக்குமூலங்கள் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றையும் கூறியே தீர் வேண்டும்.

17. இலக்கியத்தினுடோக நல்ல கருத்துக்களை வெளிக்கொண்டந்து சமூகத்தில் எவ்வகையான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

இலக்கியம் வாசகர்களை சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. வாசகர்களது எண்ணாங்களையும் கருத்துக்களையும் பாதிப்பவையாக நல்ல இலக்கியங்கள் இயக்கம் கொள்கின்றன. அந்திலையில் சமூகத்தில் நிலவும் அக்கிரமங்களையும் அநீதிகளையும் இலக்கியங்கள் பாடுபொருளாகக் கொள்ளும் பொழுது வாசகர்களை தன்னுணர்ச்சி நிலையில் மாற்றும் கொள்ள வைக்கிறது.

சமூகத்தில் அநீதியும் அக்கிரமமும் ஒரு அம்சமாக இருக்ககையில் வாசகர்கள் அவற்றை பொய் என்று கருத்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இலக்கியம் அவற்றை அகற்ற முயற்சிக்கலாம், குறைகளை நிறைவு செய்யலாம், இயக்கம் கொள்ளச் செய்யலாம். இவை கட்டாயமாக நடைபெறும் என்று கூற முடியாவிட்டாலும் நடக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கலாம். நடக்கிறது என்றும் கருதலாம். பப்லோ பிகாசோ (Pablo Picasso) கூறிய ஒரு கருத்தை இங்கு நான் இனைக்க விரும்புகிறேன். கலை என்பது பொய்மையானது. அப்பொய் உங்களுக்கு உண்மையை உணர்த்துகிறது. Art is a lie that makes us realize the truth என்பதின் மொழி பெயர்ப்பே இது.

18. இன்றைய எழுத்தாளர்களுக்கு தாங்கள் கூறும் அறிவுரை என்ன?

எழுத்தாளர்களுக்கு அறிவுரை கூறும் நிலையில் நான் இல்லை. எழுத்தாளர்களுக்கு அவர்களின் வாசகர்கள் விமர்சனங்கள் மூலம் முன்வைக்கும் கருத்துக்களே அறிவுரையாகும்.

19. இறுதியாக என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

உலகில் நடக்கும் சம்பவங்களையும் போக்குகளையும் கண்டும் கேட்டும் அவதானிக்கும் போது எனக்கு தோன்றுவது ஒரு விரக்தி மனப்பான்மையே. கோட்பாடுகளை மேற்கொண்டு, புரிந்து பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முடியாதென்பதை நான் இப்போது உணர்ந்து கொண்டேன். கோட்பாடுகள் விரிய வேண்டும், அகன்று நீள வேண்டும்.

சில மக்கள் குழுக்களின் வக்கிரி மனப்பான்மைகளை நாம் எப்படி விளங்கிக் கொள்வது. சிறு பெண்பிள்ளைகள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள், இந்து, இஸ்லாம், பௌத்தம் என்ற மதங்களின் பெயரில் நடக்கும் கதிகலங்க வைக்கும் வன்முறைகள், பெற்றோரை நடு வீதியில் விட்டுச் செல்லும் புத்திரச் செல்வங்கள் இப்படியாக தொடரும் வன்முறைகளுக்கு தீர்வுகள் உண்டா? இவற்றுக்கான காரணங்கள் யாது? கேள்விகளுடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்!!!

கடலோர் கருதைகள்

வானம் எழுதி வைத்த அழகான கவிதையை
சுருதி பிச்சாமல் இசைத்துக் கொண்டிருக்கும்
ஆழி மகளின் அதரங்கள்!

ஆழப் பகுதியில் நீந்தி விளையாடும்
நிலவினைத் திருடிக் கொண்டோடப் பார்க்கிறது
கடலஸைகளின் வேகம்!

புன்னை மரங்களிடை
காதலொழுக்கம் சிறப்பெய்திய
வரலாறு பேசும், நெய்தலின் இரம்மியம்!

பவனி வரும் பட்டாம் பூச்சிகளின்
சிறகொடிந்து, கம்பளம் ஆனதா
வென் மணற் பரப்பு!

சிப்பிகளின் கண்காட்சி இங்கே
சிறுக்களின் கை வண்ணத்தில் கவர்ச்சியாக!

தப்பி ஒடும் நண்டுகளைத் தடுத்து
நுரைப் பூக்களின் அர்ச்சனை!

முத்து, மாணிக்கம், வைரம்
பெறுமதியான செல்வங்களால்
பொருளாதார பலம் பேசும்
கடலன்னையின் வளங்கள்!

கோடிக் கரைக்கு மீன் வலையோடு
சென்ற கொழுதன் வரவுக்காக
காத்திருக்கும் மனையாள்!

பாடி நிற்கும் இரங்கல் உணர்ச்சியை
வானம் அவதானித்து ஆறுதல்படுத்துகிறது!!!

பதுளை பாஹரா

முருகனு வேண்டும்

சிறுகநாத்

● குசை எட்வேட்

பரமேஸ்வரன் இலங்கை வங்கியின் உள்ளிட்டார். இவர்தான் முதல் ஆளாக போய் காத்திருப்போரூக்கான ஆசனத்தில் போயமர்ந்தார். ஒன்பது மணிக்குப் பின்னர்தான் வங்கி வேலைகள் ஆரம்பமாகும். அதுவரையில் வருவோர் தத்தம் அலுவலுக்கான இடத்தில் காத்திருக்க வேண்டும். வேறு வேறு அலுவலுக்காக வருவோர் எல்லாம் தமக்கர்ண இருப்பிடங்களில் வரிசைக்கிறமாக அமர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றனர்.

பரமேஸ்வரனின் இருக்கையிலும் ஆட்கள் வந்தமர்ந்தபடி இருந்தனர். இவருக்கு வைப்புப் புத்தகத்தில் இருந்து பணம் கொஞ்சம் மீளப் பெறும் அலுவல். அதற்காக படிவத் துண்டையும் நிரப்பி பண வைப்புப் (எக்கவுண்ட) புத்தகத்தோடு காத்திருந்தார். இவரது மகளொருவன் வெளிநாட்டில் மாதந்தவறுாமல் பெற்றோரின் செலவுக்காக ஏதோ அனுப்புவான். அதைப் பெறுவதற்காகவே இப்போது இங்கே. இனசனம் சொல்லும்,

“அந்தானுக்கு என்ன குறை? வெளிநாட்டில் இருந்து காக வருகுது.. அவர்க்கையில் பிடிக்கேலாது”

இவர் சொல்வார் “நாங்க வெளி நாட்டில் பிச்சைச் சம்பளம் எடுக்கிறும்.. வெளிநாட்டுக்காரர் படுகிறபாடு இவங்களுக்கெங்க தெரியும்?”

ஓவ்வொருவராக வந்து ஆசனங்கள் நிரம்பிக் கொண்டிருந்தது. காப்பாளர்கள் எல்லோரையும் ஒழுங்கு படுத்துவதில் கவனமெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

ஒரு பெண் திடீரென்று வந்தாள். இளமையிழ அழகும் கொலுவிருந்தது. அவளிடம் நாகரிக ஓப்பனெகள் வேறு அவளை மேலும் எடுப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தது. சுருள் மயிர்கள் கன்னத்தில் புரள கைப்பை அசைய, விழிகளைச் சுழிப்பி எல்லா இருக்கைகளையும் தழுவினாள். அப்படியே சுழன்று வந்த கண்கள் பரமேஸ்வரன் மேல் குத்திட்டு நின்றது. சட்டென்று குதியாய் நடந்து வந்து அவருக்கு அருகாக முன்பாக ஒரு சாண் துருத்திக் கொண்டிருந்த இருக்கையில் போயமர்ந்தாள். காலுக்கு மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு வெகு ஓய்யாரமாக வீற்றிருந்தாள். அவளுக்கு வசதியாக இருக்க இடம் போதாது தான், ஆனாலும் இருந்தாள். முதல் ஆளாக இடம் எடுத்ததில்

இருந்த திருப்புதி அவள் முகத்தில் தெரிந்தது. பக்கத்தில் இருப்பவரின் தோலோடு நன்றாக சாய்ந்து முட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டுதான் இருந்தாள்.

பரமேஸ்வரனின் முகம் இருண்டது. அருவருப்பைக் காட்டியது. சினமாக வந்தது. ஆனால் ஒன்றையும் வெளிக்காட்டவில்லை. இவருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு நடுத்தர வயதுக்காரர்தான் இருந்தார். கொஞ்சம் இடைவெளி இருந்தது. இவர் அரக்கியிருந்து அவள் சௌகரியமாய் இருக்க வழி செய்திருக்கலாம். முட்டுத்தட்டுப்பாலும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இவர் அப்படிச் செய்யவில்லை. முகத்தைக் கடுமையாக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

அவள் வசதியாக இருக்க முயன்று, இவரைத்தான் நெருக்குவதும் கூடச் சாய்வதுமாயிருந்தாள். காப்பகச் சேவகன் இதை அவதானித்தபடி நின்றிருக்கிறான். மெல்லக் கிட்ட வந்தான் பரமேஸ்வரனைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

“ஐயா, வயதில் பெரியவராக இருக்குறீங்க, மரியாதை தெரியாத ஆளா இருக்குறீங்களே.. அவ இருக்கேலாம கஸ்ரப்படுநா. கொஞ்சம் அரக்கி இருந்தா குறைஞ்சா போயிருவீங்க.. பொம்புளையோட முட்டுடிக்கொண்டு இருக்கிறது நல்லாவா இருக்கு?”

அவன் கண்ணக்குரல் கேட்டு, அவர் இளநகை பூத்தார். ஆனால் அவர் வார்த்தைகள் வன்மையாகவே வெளிவந்தது.

“வார்த்தைய அளந்து பேசும். என்ன சொன்னீர்? மரியாதை தெரியாதவனா? பிந்தி வந்ததாரு? முந்திக்கொண்டு வந்து முதலாளா -வந்தமாதிரி ஒட்டில் இருந்து கொண்டு என்னில் சாய்ஞ்சி முட்டி நெருக்குவாரும் பண்ணுறது யாரு? மரியாதை தெரியாம நடக்கிறது யாரு? ஒழுங்கு தவறி இருந்தவள் அவனுக்குரிய இடத்தில் இருத்தாம பார்த்துக் கொண்டிருந்ததுமல்லாமல் அவனுக்காக வாதாட வந்த நீர்தான் மரியாதை தெரியாதவர்.. நீதி நியாயம் ஒன்றும் தெரியாதவர். பெண்ணெண்டாப் பேயும் இரங்கும் எண்டு சொன்னது சரிதான். பொம்புளைகள் கொஞ்சம் மினுக்காக இருந்தாக் கானும், பெரிய மேதாவிகளும் அவங்களுக்காகத்தான் நிற்பாங்கள்”

சீருடையில் நின்ற சேவகன் திகைத்துப் போனான். அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை இப்படியொரு எதிர்த்தாக்குதல் வரும் என்று. இந்தக் கிழைடை நல்லாகத் தெரியும் அவனுக்கு. அடிக்கடி வருவதால் முகப்பழக்கம் உண்டு. இது ஒரு அப்பாவி என்றே நினைத்திருந்தான்.

அவனால் ஒன்றும் பேச இயலவில்லை. *கம்பீரமான சீருடையில் கூனிக் குறுக்கிப் போனான். நின்ற இடத்துக்கும் பதில் சொல்லாமல் முன் நின்ற இடத்துக்குப் போனான். அந்தப் பெண்ணுக்கு இருப்புக்கொள்ளவில்லை. எழுந்து

வேறிடம் போனாள். எல்லோருடைய கண்களும் அங்கேயே ஊன்றி நின்றன. சில முனுமுனுப்புகளும் கேட்டன.

“இந்த ஆள் வயதாளி அப்பாவி-போல இருந்தாலும், கதைக்க வேண்டியத கதைக்க வேண்டிய இடத்தில், கதைக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் துவிவாசியா கதைச்சுப் போட்டுதுதானே!”

“அந்தாள் எனக்குத் தெரியும். ஒன்டும் தெரியா அப்பாவி மாதிரி எனக்கென்ன போச்ச எண்டு இருப்பார். ஆனா சுரண்டுனா துலைஞ்சுது.”

வங்கி அலுவல்கள் ஆரம்பமாகின. அவரவர் தத்தம் அலுவலை முடிப்பதற்காக தமக்கான பகுதிகளின் முன்பாக நிரையெடுத்து நின்றனர். அலுவலர்கள் கணவிகள் முன்பாக இருந்து காரியங்களைத் துவங்கினர். காசென்னுவது கூட கணவிதான். இவர்களுக்கு அதையும் இதையும் அமத்துவதுதான் வேலை.

பரமேஸ்வரன் முதல் ஆளாக தனக்கான பகுதியில் முன்னே போய் நின்றார். வைப்புப் புத்தகம், மீளப்பெறும் படிவம். அழிமுக அட்டைகளோடு நின்றார். இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் பின்னே வந்தவர் முன்னே போய் நிற்பதும் உண்டு. ஆனால் இன்று பரமேஸ்வரனுக்கு அப்படி நடக்கவில்லை. தெரியும் அவரைப்பற்றி. உள்ளே இருந்தவர் கையை நீடியதும் அரைவட்ட இடைவெளியால் கையை நூளைத்து அவற்றைக் கொடுத்தார். அவர் கணவியின் உதவியால் சரிபார்த்து சரியென்ற அடையாளமிட்டு எல்லாவற்றையும் மீள அவரிடமே ஒப்படைத்தார். பணம் கொடுக்கவில்லை.

“போய் சப் மனைஜரிட்ட சென் வாங்கிக் கொண்டு வாங்க” என்று சொன்னார். கொஞ்சம் கூடிய தொகை எடுப்பதாயிருந்தால் இப்பாட்ச செய்வதுதான் வழக்கம், அவருக்கும் தெரியும் அனுபவப்பட்டிருக்கிறார்.

இவர் உள் கூட்டதுக்குப் போனார். அங்கே மேலதிகாரிகள் மேசை முன்பாக ஹாயாக வீஞ்றிருந்து சுகமாக காரியமாற்றிக் கொண்டிருந்தனர். இவர் உதவி முகாமையாளர் முன்பாக போய் நின்றார். மூவர் மேசை முன்பாக இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தனர். இவர் அவர்களுக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்தார். இவருக்கு கணநேரம் நிற்க இயலாது. கொஞ்சநேரம் நின்றாலே கால் உளையும். கதிரைக்குப் பின்பக்கமாக மூட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். இருக்கையில் இருந்தவள் சினத்தோடு இவரைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். அதிகாரியும் இதனைக் கவனித்தார்.

“ஜயா பெரியவரே, மரியாதை தெரியாதா உமக்கு? பின்னால் தள்ளி நில்லும்.”

அப்போதுதான் அந்த அதிகாரியைக் காந்து பார்த்தார். பெண்ணாயிருக்கிறாள்

நடுத்தர வயதிருக்கும் எடுப்பான தோற்றும் புதிதாக வந்திருக்கிறாள். இன்றைக்குத்தான் முதல் முறையாக இவளைக் காண்கிறார். இதற்குமுன்னம் இதே ஆசனத்தில் இருந்து பணியாற்றியவர்கள் இப்படி கடுமையாக ஒரு நாளும் நடந்து கொண்டதில்லை. அவர் பல்வியமாக இரண்டெட்டு பின்னக்காண்து தூணோடு சாய்ந்து கொண்டார். இவருக்காகத்தான் அந்தத் தூண் வைக்கப்பட்டிருந்தது போலிருந்தது.

“ஓரு கையெழுத்துத்தானே போடுவது, மின்கெடும் வேலைகளை பின்தள்ளி, வயதையும் உத்தேசித்து என்ன மின்கெடுத்தாமல் அனுப்பியிருக்கலாம் தானே. முன்னிருந்தவர்கள் அப்படித்தான் நடந்து கொண்டார்கள் மனிதாபிமானத்தோடு. உயர் பதவி கிடைத்தால், அங்பனுக்குப் பவுசு வந்தது போலத்தான் நடந்து கொள்வார்களோ? ” என்றவாறாக சிந்தனை ஒடியது அவருக்கு. ஆனால் ஒன்றும் பேசவில்லை.

ஓரு ஆசனத்தில் இருந்த பெண் எழுந்து போனாள். இவர் அவதிப்பட்டு அதில் இருக்கப் போனார். நின்று கொண்டிருந்த இன்னொருத்தியும் அதில் இருக்கப் போனாள். இவர் முந்திக் கொண்டு இருக்கப் போனார்! அடுத்து மேசை அதிகாரியின் குரல் ஒலித்தது. ஏனையா அவசரப்படுகிறீங்க? அவவ இருக்க விடுங்க. இவர் மீண்டும் தூணுக்கு முட்டுக் கொடுத்தார். எங்கும் பெண்களுக்குத்தான் முன்னுரிமை! வயதானாலும் நான் ஆண் பிள்ளைதானே... வேறொரு ஆசனம் காலியானது. இவர் அதில் போய்மாந்தார். ஒருவரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

அந்த முகாமையாளர் இவரை நிமிர்ந்தும் பார்க்கவில்லை. பிறகு பிறகு வந்த தூரை மாரோடுதான் இனிக்க சிரித்துக் கதைப்பீசிக் கொண்டிருந்தாள். இவருக்கு எரிச்சலாகிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் வெளிக் காட்டவில்லை.

தாமதமாகி பரமேஸ்வரனை அலட்சியமாகப் பார்த்தார். இவர் தன் கையில் இருப்பதை கையளித்தார்.

அந்த மேலதிகாரி கவனமாக எல்லாவற்றையும் பார்த்து வந்தார். அவர் இன்னும் கூர்மையாக தன் பார்வையை மேயவிடலானார். பரமேஸ்வரனையும் இடைக்கிடை பார்வையிட்டார்.

இவனுக்கு மட்டும் இன்று என்ன வந்தது? இதற்கு முன்னம் இப்படி இல்லையே.. எல்லாம் சுழுகமாக நடந்ததே...

“நீங்க உங்கட ஜெடன்ரிய இடையில் புதுப்பிச்சிருக்கிறீங்க என்ன?” அவள் கேட்டாள். இவர் ஆம் என்பதாக தலையை ஆட்டினார். சற்று நேரத்தின் பின் அவரை நிமிர்ந்து பார்த்து, அதிகாரியானவள் சொன்னாள். “ஜயா நீங்க எக்கவுன்ட் புத்தகம் எடுத்தாப் பிறகு ஜெடன்ரிய புதுப்பிச்சு புதுக்காட் எடுத்திருக்கிறீங்க என்ன?” இவர் அதற்கும் தலையை ஆட்டினார்.

“இப்ப அதனால் என்ன பிரச்சனை?”

“பெரிய பிரச்சனை ஒண்டுமில்ல சின்னப் பிரச்சனைதான் பயப்படாதேயுங்க. உங்கட எக்கவுண்ட் புத்தகத்தில் ஜூடென்றி நம்பால் X எழுத்துத்தான் போட்டிருக்கு. ஆனா, இப்ப இருக்கிற ஜூடென்றியில் V போட்டிருக்கு. அதுதான் இப்ப சிக்கல்!”

“அம்மா, நான் பத்து வருசமா இந்த பண வைப்பிப் புத்தகத்தில் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்துவாறன். மூன்று புத்தகமும் மாத்திப் போட்டன். மூண்டிலையும் X தான் போட்டிருக்கு. இப்ப இருக்கிற அடையாள அட்டையில் இருக்கிற V ய அதில் பதியாம விட்டுற்றாங்கள். ஆனா அதுப்பரவா பண்ணாமத்தான் எனக்கு காச தந்து வாறாங்கள். இப்ப நீங்க மட்டும் என்ன புதுக்கதை? புதுப்பிரச்சனை எடுக்குறிஞ்க?”

“மற்றவங்கள் செய்தது செய்யாததைப் பற்றி எனக்கு அக்கறையில்ல. நான் என்ற கடமைய சரியாத்தான் செய்வன்”

“இப்ப நீங்க என்ன சொல்லுறிஞ்க? இப்ப நான் என்ற காச எடுக்க ஏலாதோ? அவசரமா இப்ப எனக்கு காச வேணும்”

“உங்கட அவசரத்துக்கு நாங்க ஒண்டும் செய்ய ஏலாது ஜூயா. உங்கட காக எங்கையும் ஓடிப்போகாது. அத உங்களுக்குத் தரலாம். ஆனா இந்தச் சிக்கலத்தான் நீங்க தீர்த்து வைக்கவேண்டும்.

“என்ன புது தாவியக் கட்டுச்செய்ய வேணும்? சொல்லுங்கோ” அவருக்கு குடேறிக் கொண்டிருந்தது.

அவர் தெளிவாக விளங்கப்படுத்திச் சொன்னார்.

“இந்த வைப்பிப் புத்தகத்தில் பழைய X எழுத்து இருக்கிறதுதான் பிரச்சனையே! இப்ப இருக்கிற உங்கட அடையாள அட்டையில் இருக்கிற V எழுத்த இதில் பதிவு செய்து கொண்டு வரவேணும்!”

“சரி, அதுக்கு நான் என்ன செய்ய ஏலும். இவ்வளவு காலமா நீங்கதானே எல்லாம் செய்து வந்தீங்க. இதையும் நீங்களே செய்து முடியுங்கோவன்”

“நாங்க செய்து தருவோமையா. அதுக்கு முதல் நீங்களும் செய்ய வேண்டிய முக்கியமான வேலைகள் இருக்கு. இந்த X எழுத்தும், V யும் ஒரு ஆள்தான் எண்டு உறுதிப் படுத்த வேணும். ஜே.பி யிற்ற G.S. சிற்ற சத்தியக் கடுதாசி முடிக்க வேணும். இந்த வைப்பிப் புத்தகத்த நீங்க இங்க எடுக்க இல்ல. எங்கட கிளை பஸ் ராண்டுக்கு முன்னால் இருக்கு அங்கதான்

எடுத்திருக்குறீங்க. ஆகையால், இதையெல்லாம் காட்டி அங்கதான் புதுப்புத்தகம் எடுக்கவேணும். அதுக்குப் பிறகு சிக்கல் இல்லாமல் நீங்க உங்கட காச எடுக்கலாம்”

அவர் நீண்ட விரிவுரை நிகழ்த்தினார். எல்லாம் அவர் மண்டையில் நுழைந்ததோ இல்லையோ, ஆனால் ரவுத்திரவும் ஏறிவிட்டது. தொண்டையைத் திறந்து சுத்தமிட்டார்.

“என்ற அடையாள அட்டையிலையோ வைப்புப் புத்தகத்திலையோ இருக்கிற எழுத்துகளிலையோ என்ற எழுத்து ஒண்டாவது இருக்கா சொல்லுங்கோ பார்ப்பாம்? எல்லாம் நீங்க பார்த்த வேலைதான் இருக்கு. நீங்க விட்ட பிழைக்கு எங்கள் ஏன் கரைச்சல் குடுக்குறீங்க? நீங்கதான் இதச் சரிப்படுத்த வேணும். அதுவுமில்லாமல், பத்து வருசமா நான் இதே வைப்புப் புத்தகத்தக் கொண்டு, அடையாள அட்டையக் கொண்டு ஒரு சிக்கலுமில்லாமல் காசெடுத்து வாழுன். இதே கதிரையில் இருந்தவங்கள் எல்லாம் பேசாம் கையெழுத்தப் போட்டுத் தந்தாங்கள். ஆகையால் இவ்வளவு காலமா இந்தப் பிழையச் செய்து வந்தவங்களிலதான் நடவடிக்கை எடுக்க வேணும். நீங்க எல்லாரும் சேர்ந்து செய்த பிழைக்கு எனக்கா தண்டனை தாரீங்க?”

இவரின் ஆக்ரோசக் குரலால் கலேபரமாகிவிட்டது. எல்லோர் பார்வையும் இங்கே என்றாகிவிட்டது.

பக்கத்தில் இருந்த மேலதிகாரிகள் இந்த மேசைக்கு வந்து விட்டனர். என்ன ஏது என்று கேட்டனர். முகாமைத்துவப் பெண் ஆங்கிலத்தில் அவர்களுக்கு விளக்கிச் சொன்னார். இவர் பேசியதும் அவர்களுக்கு கேட்டிருக்கும். இவர் மேலும் அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

“துரை மாரே, இதில் என்ற பிழை ஒண்டும் இல்ல நீங்கதான் எல்லாம் செய்து வந்தீங்க இவ்வளவு காலமாக. பிழையிருந்தா நீங்க விட்ட பிழைய நீங்கவே திருத்திக் கொள்ளுங்க. விசாரணை வையுங்க. அது உங்கட வேல. எனக்கு கரைச்சல் குடுக்காதையுங்க. எனக்கு என்ற காச இப்ப தந்து போட்வேணும். ஒ.. இல்லாட்டி இந்தக் கதிரைய விட்டு எழும்பமாட்டன், ஒ!”

எல்லோரும் அதிரந்து போயினர். பெண்ணதிகாரியோடு மீண்டும் ஆங்கிலத்தில் மொழிந்தனர். பரமேஸ்வரனுக்கும் ஆங்கிலம் கொஞ்சம் விளங்கும்.

“இந்தக் கிழுடு சரியான விவகாரம் புடிச்ச ஆள் போலக்கிடக்கு. இது ஒரு பிரச்சனையே இல்ல. பேசாம் கையெழுத்தப் போட்டு விடுங்க!”

அவர் கையெழுத்து என்ற பெயரில் ஏதோ கிழுக்கிப்போட்டு கொடுத்தார்.

இதுக்குப் போய் இவ்வளவு கெடுபிடியா.

பரமேஸ்வரன் போகும் போது திரும்பிப் பார்த்து இப்படிச் சொன்னார்.

“கிழு எண்டு சொல்லுறிந்கள். இந்தக் கிழுட எங்கெல்லாம் அலைக்கழிக்கப் பார்த்தீங்கள் இரக்கமில்லாமல். சட்டப்படி வேலை செய்யத்தான் வேணும் ஆனா மனிதாபிமானமும் வேணும். மரியாதையும் வேணும். எந்தத் தொழிலையும் மக்கள் சேவையாக நினைச்சு செய்ய வேணும்”

(யாவும் கற்பனை)

நுதி கெக்கு

நன்மைகளை
நத்தை வேகத்திலும்
தீமைகளை
புயல் வேகத்திலும்
செய்வதேனோ?

வாய்மையை
சேய்மையில் விட்டு விட்டு
பொய்மையை
அருகில் அணைத்துக்
கொள்வதுமேனோ?

நீதியை நிலைகுழையச் செய்து
அந்தியை அரங்கில்
ஏற்றுவதேனோ?

அறிவு சொல்வதைக்
கேளாமல்

ஆசை சொல்வதைக்
கேட்பதுவுமேனோ?

பண்பை மிதித்துவிட்டு
பண்த்தை மதிப்பதேனோ?

இப்படியெல்லாம்
மனித இனம்
தரிகெட்டு நெறிகெட்டு
தரிசாய் போவதுமேனோ?

புதுயுக மனிதா!
எது உன் இறுதி இலக்கு?
சவர்க்கமா? நரகமா?
எதை நோக்கி
பயணிக்கின்றாய்??

● எம்.எஸ்.எம். சுப்ரி - பூவெளிகட

இலக்கிய இறுபு இலை 19

(கவிஞர். ஏ. இக்பால்)

மாணவர்களுக்குக் கவிதை கற்பிக்கும் வழிகாட்டும் கவிதைப் பட்டிடை

01. பட்டிடை என்பது 'அடைகல்'. பீறிட்டுப் போகாமல் அளவாக வரம்பிட்டு நிற்க அறிந்து கொள்வதைப் போல குறிக்கும் என நான் நம்புகின்றேன். இன்னும் பல பொருளில் பலரும் அறிய முயலலாம்.

02. பாடல், செய்யுள், கவிதை, கவி என்றெல்லாம் பெயர் பெறுவது ஒன்றுதான். அச்சியந்திரம் வருமுன், சகல துறை விடயங்களும் பாடம் செய்யத்தக்கதாக ஓத்திசையுள்ள பாடல்களாகவே எழுதப்பட்டன. அதன் பின்னும் முன்னும் யாப்பிலக்கண அமைதியுடன் செய்யுள்கள் பாடப்பட்டன. பா வகைகள் சங்க காலந்தொட்டு இன்றுவரை பல் திறப்பட்டவையாக உரு மாறி மாறி வருவதை வரலாறு கூறும். நாமும் காண்கிறோம்.

03. கவிதைதான் இலக்கியப் படைப்பில் உயர்வானது. கவிதை எழுதுவது கலப்பான காரியமல்ல. எந்தப் படைப்பாளியும் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கவிதை நோக்கிச் செல்லாமலில்லை. புதிதாக எழுதுவோர் அதிகமாக முதலில் கவிதையே எழுதுவர்.

04. சிறந்த சொற்கள், சிறப்பான ஒழுங்கைக் கவிதை பெறும். ஒரு சொல்லுக்கு பொருளாற்றல் மட்டுமல்ல ஒலியாற்றலுமுண்டு. இவ்விரு தன்மைகளையும் சிறந்த வகையில் கவிதை புலப்படுத்தும். கவிஞர், புலப்படுத்தும்போது பல உத்திகளையும் கையாண்டு உணர்த்துவான். அந்த உணர்த்தல்தான், உலகின் கவிதையின் பொது மொழியென உலகறிஞர்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றனர். சொல், பொருள், ஒசை, அலங்காரம், சொல்லாக்கப்பாலுள்ள உணர்வு ஆகிய அம்சங்களை கவிதை உள்ளடக்கினாலும், அது உணர்த்தும் உணர்ச்சிதான் மேலே எழும்.

05. கவிதை ஒரு மிகை வடிவம். வாழ்வனுபவங்கள், யதார்த்தமெனும் இயல்பு நவீங்கியின் பல்வேறு கூறுகள் உள்ளடங்கும்போது கவிதையின் மிகைத் தன்மையை இனங்காணலாம்.

06. நமது கலாசார வாழ்வில் கவிதை ஒன்றே தீவிர நல்ல மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதெனலாம். உணர்வு பூர்வமாக அக உலகத்தைப் புரட்டிப் பார்க்க கவிதையால்தான் முடியும்.

07. கவிதையில்தான் படிமங்கள், உருவங்கள், ஒசை, லயம் ஆகிய நுட்பங்கள் இழைப்பதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகள், சுதந்திரமதிகம்.

08. கவிதை உருவாக்கத்தில், கடுமையான உழைப்பை வேண்டி நிற்கும். கவிதையின் ஆரம்ப உந்தல் வாழ்வனுபவத்தின் மிக அந்பமான ஒரு துணுக்கிலிருந்து கூட வரலாம். மொழி, உள்ளூ சார்ந்தவைகள் போதாமையாகவும் இருக்கலாம்.

09. முதன்முதலில் எழுத்தறிவற்றவர்களால் தான் பாடல்கள் எழுந்தன.

10. கவிதை இதற்கள் பல வெளிவந்தன. நான்றிந்த கவிதை இதற்களின் வரிசை தருகின்றேன். நீங்களும் தேடி அறிவது அவசியம்.

1. ‘கவிதை’ - 1955களில் இவ்விதம் சோம சுந்தரப் புலவர் நினைவாக மகாகவி, வரதரால் வெளியானது.
2. ‘நோக்கு’ - 1964களில் இ. முருகையன், இ. இரத்தினம் ஆகியோர்களை ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளியானது.
3. ‘கவிஞர்’ - 1969களில் எம்.ஏ. நு. மான் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது.
4. ‘தேன்மொழி’ - 1960களில் வரதரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. வன்னி காவியம் மகாகவியினுடையது. இதில் வெளியானது.
5. ‘க..வ..தை’ - 1970 இல் மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளியானது. ஆசிரியர் நீள்கரைத் நம்பி
6. ‘பொன் மடல்’ - ஆசிரியர்: தில்லையடிச் செல்வன்
7. ‘அக்னி’ - 1979 இல் வெளிவந்தது. ஈழவாணன், மேமன்கவி ஆசிரியர்கள்.
8. ‘நவயுகம்’ - சித்தீக் காரியப்பரை ஆசிரியராகக்கொண்டு கல்முனையிலிருந்து வெளிவந்தது.
9. பூ

10. 'நவயுகம்' - 1976 இலிருந்து வெளிவந்தது. ஆசிரியர்: நாஸிர்.
11. 'கமலம்' - 1980 - ஆசிரியர்: கவின் கமல்
12. 'பொன்மடல்' - 1974, 1975 - ஆசிரியர்: தில்லையாடிச் செல்வன்
13. 'விடிவெள்ளி' - 1974 ஆசிரியர்: ஜாபர்
14. 'தூது', 'புள்ளி' - ஆசிரியர்: நெளசாத்
15. 'வகவம்' - ஆசிரியர்: தாஸிம் அஹமத்
16. 'சப்ளா' - 1984 ஆசிரியர்: மேமன்கவி
17. 'தடாகம்' - ஆசிரியர்: கலைமகள் ஹிதாயா
18. 'அக்னி' - 1979 - ஈழவாணன், மேமன்கவி
19. 'கோகிலம்' - 1982 - ஆசிரியர்: என்.எல்.ஏ. பரீத்
20. 'சோலை' - 1984 - ஆசிரியர்: ஏ.எம்.எம். நூறுல் ஹுக்
21. 'புதுக்குரல்' - 1985 - ஆசிரியர்: ஒலுவில் அமுதன்
22. 'மலைக் கண்ணாடி' - 1987 - ஆசிரியர்: கலாவில்வநாதன்
23. 'விடிவு' - 1988 - ஆசிரியர்: நிதானிதாஸன்
24. 'சுவை' - 1968 - ஆசிரியர்: தர்கா நகர் ஸாஹிராவிலிருந்து நோனியோ சஞ்சிகையை திக்கவெல்லை கமால் வெளியிட்டார்.
25. 'ஒசை' - ஆசிரியர்: முதூர் முகைதீன்

இவ்விதம் நீங்கள் கண்ட, அறிந்த கவிதை இதழ்களும் வெளிவந்திருக்கும். அநேகமான ஏடுகள் என கைவசம் இப்போதும் உண்டு.

இக்கவிதை இதழ்கள் வெளிவர முன்னோடியானவை. பாரததாசனின் 'குயிலும், சுரதாவுடைய 'சுரதா'வும், ஏழ்வாடி ராதா கிருஷ்ணனுடைய 'கவிதை உணர்வும்'தான் எனின் மிகையாகா!!!

(இன்னும் தொடரும்)

இளமஞ்சள் வட்ட நிலவு
 இரண்டாகப் பின்நது
 உன் விழி கிடங்குகளில்
 வந்தமர்ந்து கொண்டதோ!

இல்லை இரு கயல்
 மீன்கள் குளமென
 உன் கற்குறியில்
 குதித்து சிறைப்பட்டதோ!

பச்சைக் கிளியின்
 செஞ்சொண்டின்
 பிரதி ஒன்று
 தென்றல் காற்றில்
 தாவி வந்து
 உன் மூக்குக் கங்குகளில்
 சிக்குண்டதோ!

இல்லை இரு
 பஞ்ச மேகத் துண்டுகள்
 செந்திறப் பூச்சியில்
 குதித்தெழுந்து
 உன் மூக்குக்குக் கீழே
 தஞ்சம் புகுந்ததோ!

சிவந்த ரோஜா இதழ்களும்
 ஸ்ட்ரோபரி கனிகளும்
 ஒரு சேர பிழிந்த சாற்றை
 உன் தாய் நீ கருவறையில்
 உருவாகிய தருணங்களில்
 குடித்திருப்பாள் போலும்!

நிலவோ மலரோ
 உன் முகம்!
 உவமையும் உன் முன்
 தோற்றுதோ!!!

நோயை

கவிதாயினி சுவர்கா

சல்தான் காத்தி

கிழவுறை

எஸ். முத்துமீரான்

இன்று இரவு கல்தான் காக்கா எங்களைவிட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிந்துவிட்டார். இளஞ்சுரியன் இவ்வேதனையைத் தாங்க முடியாமல் விடியலைத் தரத்திக்கொண்டிருக்கிறான்.

‘இங்சே இந்தப் பொம்புளையெல்லாம் அங்கால போங்க பாப்பம்.. ஆம்புளடையத்த பொம்புளையன் பாக்கப்பட்டா. இனி மையத்த நாங்க குளிப்பாட்டப்போறும். லாவு மகுத்தான மையத்த சம்மா வெச்சிறிக்கேலா. தம்பேய்! அந்த மஞ்சிக்கதவு அடச்சிப்போட்டு மையத்த குளிப்பாட்ட, தண்ணியச் சாமான கொண்டு வெய்ன்க. ரெண்டு பேரு வெள்ளப் புதலை விரிச்செடுத்து மையத்த மறங்சிப் புடிங்க’

நகுமானியாத் தைக்கா மோதின் இசுக்கு வெள்ளயர்ர கலந்தர், கல்தான் காக்காவின் மையத்தைக் குளிப்பாட்டுவதற்கு உசாராகிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு பக்கபலமாக, சின்னக்குட்டியான்ட சரீபு, மூனாட வெள்ளத்தம்பி, பிச்சடிச்சான் மேசன் செய்து, ரங்குப்பொட்டி அலியான் எல்லோரும் கட்டுமட்டா நின்று குளிப்பாட்டுரே வேலைகளைச் செய்கின்றனர். கல்தான் காக்காவின் மையத்தைப் பார்க்க வந்தவர்கள், வீட்டு வாசலில் போட்டிருந்த பாய்களில் சோகமாகக் குந்திக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

‘தம்பேய் மையத்திர கபன் பொடவயயிம், அந்த அத்தரு, பன்னீரேல்லாத்தயிம் எடுத்துக்காங்க. கூட ஒரு கோப்பயிம் கொண்டாங்க’

ரகுமானியாத் தைக்காலெப்பை சோக்கணாட செலயிமான், கபன் கிழிப்பதற்குரிய ஒழுங்குகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார். இவருக்கு துணையாக முட்டுக்காய்ன்ட மய்யதீன் ஆடுவான் பாடுவானாக நிக்கிறான். அப்பொழுது மகுமுது ஓடாவி வருகிறார்.

“அன்னா... நம்முட ஓடாவியிம் வந்திட்றாரு. அந்த மையத்தடக்கிற பலகையளையும் எடுத்துக்குடுத்து மஞ்சக் கூட்டச் செல்லுங்க..”

மையத்த அடக்குவதற்குரிய எல்லா வேலைகளும் ஒழுங்காக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

கல்தான் காக்காவைத் தெரியாதவர்கள் எங்கள் ஊரில் யாரும் இல்லையென்றே கூறலாம். பல வருடங்களுக்கு முன், வீசின கையும் வெறுங் கையுமாக எங்கள் ஊருக்கு அகதியாக வந்த இவர், நிரந்தரமாக இங்கேயே, தங்கிவிட்டார். எழுபது வயதைத் தாண்டிய இவருக்கு இங்கு நிரந்தரமான வீடு வாசல் கிடையாது. வாழ்க்கையில் சொந்தமென்று சொல்வதற்கும் இங்க யாருமே இல்லை. எங்கள் ஊரில், எங்கே இவருக்கு அமைதியான படுக்கையும், பசிக்கு ஒரு பிடிச் சோறும் கிடைக்கிறதோ அந்த இடமெல்லாம் இவரின் சொந்த இடங்கள்தான். எங்கள் ஊரில் இவரை எல்லோரும் சொந்தக்காரரானாகவே மதித்து அன்பு செலுத்தி வந்தார்கள்.

ஒருகாலத்தில், இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கல்தூரியார் வீதியில் பெரிய தையல் கடை வைத்து, சிறப்பாகத் தொழில் செய்து வந்ததாக அடிக்கடி கூறிப் பெருமைப்படுவார். இவருடைய தையல் நிலையம், அப்பகுதியிலேயே பேர்பெஞ்சிருந்ததாகவும், அங்கு கார்களுக்கு இவர் சீந்குசன் செய்துகொடுத்து, செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்து கொண்டிருந்ததாகவும் சொல்வார். இவருடைய கடையில் ஜந்தாறு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ததாகவும் அவர்களெல்லாம் இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறார்களோ என்று சதா வேதனைப்பட்டுப் பேசுவார்.

பாவம்! வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்து வந்த தன் தாய் மண்ணையும், கல்டப்பட்டு சேர்த்து வைத்த பொருளாதாரத்தையும், இனிய வாழ்க்கையையும் அநியாயமாக இரைகொடுத்துவிட்டு வீசின கையும் வெறுங் கையுமாக படைத்த இறைவனை மட்டுமே நம்பி, அகதியாக எங்கள் ஊருக்கு வந்து சேர்ந்த கல்தான் காக்காவின் மையத்தை இன்று அடக்கம் செய்வதற்கு எங்கள் ஊரே திரண்டு நிற்கிறது.

கல்தான் காக்கா சதா தன் சொந்த மண்ணைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருப்பார். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில், அங்கு வாழ்ந்த மக்களோடு அவர் கொண்டிருந்த அன்புப் பினைப்பையும், இனிய நினைவுகளையும், அவர்களின் வாழ்வியல் பழக்க வழக்கங்களையும் சொல்லிச் சொல்லி பெருமுச்ச விடுவார்.

“தெரியிமா தம்பி! யாழ்ப்பாண மண்ணுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பிரிக்கி. அந்த மண்ணில் விளையிற கறுத்தக் கொழும் பான் மாம் பழத் திற்கும், வாழைப்பழத்திற்கும் ஒரு தனி ரூசி தம்பி. இஞ்ச இரிக்கிற பழங்களெல்லாம் ஒரு பழமா? அந்த பழத்தச் சாப்பிடக் குடேது வெச்சிரிக்கனும்... அவ்வளவு ரூசி.. கன்னாகச் சந்தையிலே வாங்குற பலாப் பழத்தையிம், வாழைப் பழத்தையிம் சாப்பிட எல்லோருக்கும் கிடைக்குமா? அந்தச் சந்தையிலதான் நாங்க பனங்குட்டானும், ஓடியலும் வாங்கிக் கொண்டு போற. அந்த சன்னாக சந்தையில் இல்லாத சாமானா?”

சல்தான் காக்கா தன் தாய் மீண்ணையும், அதன் மகிழமையையும் எப்பொழுதுமே உயர்த்திப் பேசிக் கொண்டிருப்பார். அப்படிப் பேசுவதில் அவருக்குத் தனி விருப்பம். இதனால் எங்கள் ஊரில் உள்ளவர்கள் அவரை கூட்டி வைத்துக்கொண்டு அவரிடம் யாழ்ப்பாணக் கதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். இவரும் அலுக்காமல் தன் சொந்த மண்ணையும் அதன் சிறப்பையும் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார். சல்தான் காக்காவுக்கு நல்ல குரல்வளம். சினிமாப் பாடல்களையெல்லாம் ராகம் தப்பாமல் இனிமையாகப் பாடுவார். அவரிடம் யாராவது பாடச் சொன்னால் போதும். எதுவித தயக்கமும், கூச்சமும் இல்லாமல் சத்தமிட்டு பாடத் தொடங்கிவிடுவார்.

மண்ணுக்கு மரம் பாரமா?

மரத்திற்கு இலை பாரமா?

கொடிக்கு காய் பாரமா?

பெற்றெடுத்த குழந்தை தாய்க்கு பாரமா?

எவர் பாடச் சொன்னாலும் இந்தப் பாடலை பாடிவிட்டுத்தான் மற்றுப் பாடல்களைப் பாடுவார். இந்தப் பாடலில் அவருக்கு ஒரு தனி விருப்பம்.

சல்தான் காக்கா, எங்கு வேலைக்குப் போனாலும் அதிகமாக இரவில் தூங்குவதற்கு என்னுடைய வீடிடிற்குத்தான் வருவார். இவருக்கு என் மகள் ஹாஸ்னாவின் மேல், அனாவிட முடியாத பாசம். அவர் வரும்போதெல்லாம் என் மகளுக்கும் என் நாய் பொட்டுக்கும் சாப்பிட எதையாவது வாங்கி வருவார். என் நாய்க்கு இவர் மேல் புறிய முடியாத அண்டு. இவரைக் கண்டால் போதும். சது ஊளையிட்டாட வாலை ஆட்டி ஆட்டி அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். இவர் இரவு நேரங்களில் அதிகமாகத் தூங்குவதில்லை. ஓடிரை கதைத்துக் கொண்டே இருப்பார். இவர் தன்னுடைய ஊரிலிருந்து துரத்திவிடப்பட்ட துயர்த்தை ஜீரணிக்க முடியாமல் குழம்பி, ஓரளவு மனோநிலை பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலேயே வாழ்ந்து வந்தார்.

நான் இரவு நேரங்களில் எழுதிக் கொண்டிருக்கும்போதும் நீதிமன்றத்தில் வாதிட வேண்டி வழக்குக் கொப்பிகளைப் படித்து குறிப்புகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போதும் என் காரியாலய அறைக்குள் உரிமையோடு வந்து தன் விருப்பப்படியெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருப்பார். நான் கோபப்பாது அனுதாபத்தோடு அவருடைய கதைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். அதில் அவருக்கு மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும்.

‘சசா! யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சாவகச்சேரி பலாப் பழத்திற்கு பொறுக்கான் தமிபி, எல்லாப் பழமும். அந்தக் காலத்தில் நானும் என்ற கூட்டாளி கனகனும் சாவகச்சேரி சந்தைக்குப் போய், நல்ல திறநாள் வருக்கப் பழத்தில் வாங்கிற்று வருவாம். ரெண்டு பேரும் சைக்கிள்ளதான் போவாம். கனகன் தான் என்ன பார்ல வச்சி ஓழக்குவான். வாறு வழியில் அரசன்ட கடையில் நிப்பாட்டி அரிசிமா

புட்டும் முருங்கைக்காய் பிரட்டலும் வெச்சிறிப்பான். ரெண்டு பேரும் ஒரு புடி புடிச்சுப் போட்டு சைக்கிள் ஓழக்கினா, பொறுது கல்தூரியார் வீதில் வந்து நிப்பம். அதெல்லாம் இப்ப கனவா போயிற்று”

கல்தான் காக்கா தன் கடந்தகால நினைவுகளைக் கூறிவிட்டு பெருமுச்சு விடுவார். இன்த துவேசம் எவ்வளவு கொடியது என்பதற்கு இவரின் இதய தாபங்கள் ஒரு சிறந்த உதாரணம் எனக் கூறுவாம்.

கல்தான் காக்கா ஒரு குதிப் பேர்வழி. மனதில் எவ்வளவு கஸ்டம், பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் அவற்றை காட்டிக் கொள்ளாமல் எப்பொழுதும் கலகலப்பாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பார். இவர் தன் பிறந்த ஊரான யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த காலத்தில் அங்கிருந்த தமிழ் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து போய் கீரிமலையில் குளித்துவிட்டு வந்து, யாழ் மனோகரா தியேட்டரில் எம்ஜியார் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு சைக்கிளில் வாழ நேரம், தம்ப்ரர் தென்னை மரத்தில் ஏறி, குரும்பை பறித்த சம்பவம் தொடக்கம், செல்லாச்சிரி கோழிக் கூட்டுக்குள்ள கிடந்த கோழிகளை எடுத்துக்கொண்டு போன நிகழ்வு வரை சொல்லிச் சொல்லி எங்களையெல்லாம் யாழ் மண்ணுக்கே கூட்டிச் சென்றுவிடுவார்.

“தமிழ் யாழ்ப்பாணத்தில் புடிக்கிற இராலுக்கு ஒரு தனி ருசி தெரியுமோ? எங்கட கல்தூரியார் வீதியில் இருக்கிற அபுசாலிர கடையில் புட்டும் இரால் சொலியும் வெச்சிறிப்பான். ச்சா! அந்த ருசிய இப்ப நெஞ்சசாலே வாய் ஊறுது. முனு புட்டுத் தின்றாப் போதும் வயிறு நிரம்பிரும். என்ற கூட்டாளிமாரெல்லாம் தமிழ்ப் பெடியன்கள்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கிற நிலாவரை வந்றாத கின்றுகள், கம்பர் மலை புகையிலைத் தோட்டங்கள், திக்கம் விவசாய மக்களின் வயல்கள், பொம்மைவெளி குசன் சீற் தையற்காரர்களின் இடமெல்லாம் எனக்கு தன்னீர்ப்பட்டபாடு. இந்த எல்லா இடங்களுக்கும் என்ற கூட்டாளிமார்களோடு போயிருக்கன். யாழ்ப்பாணத்து மக்களெல்லாம் நல்ல அன்பான மக்கள். முஸ்லிம் மக்களோடு எப்பொழுதும் அவங்க மரியாதையோடுதான் பேசுவாங்க. நாங்களெல்லாம் நல்ல ஒங்றுமையாத்தான் சீவிச்ச. எங்கிட பெருநாளைக்கு தமிழ் பெடியனுகள் சாப்பிட வருவாங்க. அவங்கிட பெருநாளைகளுக்கு நாங்க அவங்கிட வீட்டுக்குப் போய்ச் சாப்பிடுவாம். எந்த வித்தியாசமும் இல்லாமத்தான் நாங்க பழகின. எங்கிட பிரியாணிச் சாப்பாடென்றால் போதும் தமிழ் பெடியனுகளுக்கு அலாதி விருப்பம். எங்கிட பெருநாளைக்கெல்லாம் பக்கத்தில் இருக்கிற தமிழ் வீடுகளுக்கெல்லாம் நாங்க வட்டிலப்பாம் அவிச்சிக் குடுப்பம். அந்தக் காலமெல்லாம் இனி எங்க வரப்போகிறது? என்ன செய்யலாம் எங்கிட வாழ்க்கையில் கன் பட்டமாதிரிப் போயிற்று”

கல்தான் காக்கா சதை யாழ்ப்பாண மண்ணையும் அவரின் இனிய தமிழ் நண்பர்களோடு சேர்ந்து உலவித் திரிந்த நாட்களையும், அந்த உறவின் மகிழ்மையையும், அவருக்குத் தன் தாய் மண்ணின் மீதிருந்த பிரிக்க முடியாத

பின்னைப்பையும் கூறிக்கூறி அடிக்கடி அனல் போன்ற பெருமுச்சுக்களை விட்டுக் கொண்டிருப்பார். இந்த அப்பாவியின் பெருமுச்சுக்கு எவர் பொறுப்பு?

பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்த மன்னையும், பாச உறவுகளையும், காலமெல்லாம் கஷ்டப்பட்டு உழைத்த பொருளாதாரத்தையும் கண்முடிவிலிப்பதற்குள் அநியாயமாகப் பறிகொடுத்து அநாதைகளாக அங்குமிங்கும் அலைந்து திரியும் சுல்தான் காக்கா போன்ற அப்பாவி முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கைக்கு பேச முடியாத துப்பாக்கிகளும், மனித நேயமில்லாக் குண்டுகளும் என்னோ ஒருநாள் பதில் கூறுத்தான் வேண்டும்.

“தம்பேய் மையத்த குளிப்பாட்டியாச்சி. கபன் பொடவயக் கொண்டாங்க. பொழுது ஏறிக்கு போகுது. வெயிலேறினா மையத்துப்படில் காலவெச்சி நிக்கேலா. மஞ்சிப் பலக சாமான்யெல்லாம் இனிக் கபுறுதிக்கு குடுத்தனுப்புங்க”

நகுமானியாத் தைக்கா மோதின் மையத்துக்கு கபன் இடுவதற்குரிய வேலைகளைத் துரிதப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

எங்கள் ஊருக்கு யாருமேயில்லாத அநாதையாக வந்து சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக எங்களோடு வாழ்ந்திருந்த சுல்தான் காக்கா எங்களையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து அவருடைய நிரந்தர உலகிற்கு போய்விட்டார். எந்த உறவுகில்லாமல் எங்கள் ஊருக்கு வந்தவருக்கு எங்கள் ஊரே பிரியாவிடை கொடுப்பதற்கு திரண்டிருக்கிறது. ஆனால் என்னால் மட்டும் அவரின் பிரிவை ஜீரணிக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

சுல்தான் காக்கா, இரவில் என் வீட்டில் இருக்கும்போதெல்லாம் அவரின் இறுதி ஆடையை என்னிடம் சொல்லிச் சொல்லி அதை எப்படியாவது நிறைவேற்றி வைக்குமாறு கேட்பார். நானும் அவரை திருப்திப்படுத்த நினைத்து கட்டாயம் செய்வதாகக் கூறுவேன். அவரும் என் பேச்சை நம்பிக் கொண்டு பெருமுச்சு விடுவார்.

“தம்பி எனக்கு உறவுவென்று சொல்ல இந்த உலகில் உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் இல்ல. நான் மாநிதாவ முன் என் தாய் மன்னை கண் குளிரிப் போய்ப் பார்க்க வேணும். நான் ஜம்பது வருடங்கள் வாழ்ந்த மன்னையும், என்னோடு வாழ்ந்த இனிய நன்பர்களையும் பார்க்க வேண்டும். அவர்களோடு பேச வேண்டும். என்னை எப்படியாவது யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பி வெய் தம்பி. என்ற மையத்த அந்த மன்னில் அடக்கமிறும். அது என்ற கடைசி ஆச தம்பி. எனக்கு என்ற தாய் மன்தான் பேரிசி. ஒன்ட கால் ரெண்டபிம் புடிச்சன் என்ற கடைசி ஆசுய நிறைவேற்றி வெய் வாப்பா. இதச் செய்வியா?”

சுல்தான் காக்காவின் கடைசி ஆடையை என்னால் நிறைவேற்ற முடியாமல் போன்று. எனக்குத் தாங்க முடியாத வேதனையாகவே இருக்கிறது. இதை

நினைத்து நினைத்து என் இதயம் அழுதுகொண்டே இருக்கிறது. அவரின் கமையை என்னில் இருக்கி வைத்துவிட்டு போய்விட்டார். அதன் பாரம் என்னை சதாவும் அழுத்திக் கொண்டிருப்பது யாருக்குத் தெரியும்?

உங்கும்போதும் விழிக்கும்போதும் சதா தன் தாய் மன்னையும், அங்கு வாழும் மக்களையும், அவர்களோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ள தன் இனிய நினைவுகளையும் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்ந்திருந்த அவர் இன்று நிறைவேறாத தன் கடைசி ஆசையை நெஞ்சறைக்குள் பூட்டியபடி இறுதிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

நான் கூல்தான் காக்காவின் இறுதி ஆசையை என் இதயத்தில் கூந்துகொண்டு அவரின் இறுதிப் பயணத்தில் சேர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இங்கு அந்த அப்பாவி மனிதனுக்காக ஒரு சொட்டு கண்ணீர் விடுவதற்கு யாருமில்லை. ஆனால் என்னையறியாமலே என் கேந்திரங்கள் மட்டும் அவருக்காகப் பணிக்கின்றன. இவரின் வாழ்வின் ஏச்சமாக என்னோடு வாழுப் போகும், அவரின் நிறைவேறாத கடைசி ஆசை எப்போது நிறைவேறப் போகிறதோ!!!

மையத்து - பினம்

லாவு - இரவு

கபன் - மரணித்தவரின் உடலைச் சுற்றி அடக்கம் செய்யும் பிடவை

மஞ்சுப் பலகை - மரணித்தவரை மன்னுக்குள் வைத்து பாதுகாப்பாக அடக்கும் பலகைப் பெட்டி

சைக்கிளை ஓழுக்குதல் - சைக்கிளை மிதித்தல்

மவுத்து - இறப்பு

ஓடாவி - தச்சரி

மையத்துப் பட்டி - சவக்காலை

“பூங்காவனம்” கிடைக்குமிடங்கள்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - கொழும்பு 06

பூங்காவனம் பதிப்பகம் - கல்கிசை

ப்ரியமான வாசகர்களே! உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்குவதன் மூலம் ‘பூங்காவனம்’ சஞ்சிகையின் தொடர் வளர்ச்சிக்கு உதவுங்கள்!

தாங்கிடாத உள்ளுற்

ஒட்டி உறவாடிய
உன் செயல்கள்
என் எண்ணமதை
தட்டி ஏரிக்கிறது
தள்ளி நிற்கையிலே!

தவறுகலும் தாங்காது
தற்செயலும் விளங்காதுதான்,
என்ன பண்ணுவது
எனக்கே புரியாது!

தன்னுயிரை துச்சமாக்கி
உன்னுயிரை விருட்சமாக்கி
தவித்தது இதயம்...
தாங்கிடாத செயல்கண்டு!

தப்பான், எண்ணமும் இல்லை
தவறி நீ செய்யவில்லை
தவிக்கிறதே என் - நெஞ்சம்
ஒரு அடி தள்ளி நின்றாலும்!

நீ தந்த அரவணைப்பு
இறைவனளித்த
தாய் அன்பு
கலையாத நினைவுகளாய்
காலம் காலம்
வாழ்ந்திடனும்
நம் வாழ்வதனில்!

என்றும் கூறிடாதே
பிரிவை நாம் காண
பிரியாத காவியமாய்
இருந்திடனும் நாம்!!!

● பீ.எம். கியாஸ் அஹமட்
சம்மாந்துறை

மரணம்

சாதனைத் தென்றுவே..
உன்னை

சுவாசிக்கின்ற ஆவலில்
வெகுதாரம் ஓடிவந்து
களைத்துப் போனேன்!

இன்னும்
இயலவில்லையே
என்னால் உன்னை
சுவாசிக்க!

நின்று... நிதானிதது...
திரும்பிப் பார்த்தேன்
உன் அதிரந்து போனேன்!

இன்னும் மீளவில்லை நான்...
அந்த அதிரவிலிருந்து!

இத்தனைக் காலமாக
என்னோடு என் பின்னால்
அழுககாமல் சலிக்காமல்
ஓடி வந்து
களைத்து நிற்கிறது...

என்னை
அடையப் போகும்
திருப்தியில் எனது மரணம்!!!

● ஏ.சி. ஜீர்ணா முஸ்தபா

சூலேத் எஃ.ஐ.எல். டக்டர்துறி (1923 - 1985)

● வெலிப்பண்ணை அத்தாஸ்

ஸமீமேகம் எம்.ஐ.எல். பக்கர்தாம்பி மேடையில் பேச எழுந்தால் சபையில் கருகோசம் வானைப் பிளக்கும்.

காத்தான்குடியில் வசித்த மீராலெப்பை ஆலி முஹம்மது இல்லமாயில் (தந்தை), காத்தான்குடியில் பிறந்த ஹாஜி முஹம்மது லெப்பை பாத்திமா (தாய்) ஆகி யோருக் கு இளைய புதல் வராக ச் சம்மாந் துறையில் பிறந்தவர் தான் ஸமீமேகம் எம்.ஐ.எல். பக்கர்தாம்பி.

பெரிய கிண்ணியா ஆண்கள் பாடசாலையில் நான் கற்பித்த காலம் 1968 - 1969 ஆம் வருடங்களில் சின்னக் கிண்ணியாவில் பாதையோரமாக ரஹ்மத்துல்லாஹ் ஸ்ரோாஸ் உரிமையாளர் மௌலவி அப்துல் காதர் (அரபுத்துறை கலாநிதி காலிதீன் அவர்களின் முத்த சகோதரர்) அவர்களுக்குச் சொந்தமான அறையில் வாடகை செலுத்தித் தங்கியிருந்தேன்.

மாதமோ சித்திரை. நேரமோ பத்தரை, நானுமோ சுத்துறை, நீங்களோ நித்திரை கொள்ளப் போறியள் என்றாலும் முன்கதவு திறந்தவாறே இருந்த எனது அறையுள் நுழைந்தார் ஸமீமேகம் எம்.ஐ.எல். பக்கர்தாம்பி. அப்போது அல்லை அ.மு.க. பாடசாலையிலே கற்பித்த ஆசிரியர் அவர்.

அடிக்கடி கிண்ணியா வந்து போவார். நேரம் சென்றுவிட்டிருந்தமையால் மேலே சொன்ன பிரகாரம் கூறிக்கொண்டு உழந்துமூந்த அவருக்கு அங்கே தங்கிச் செல்வது நோக்கமாக இருந்தது. கிண்ணியா துறையடிக்குச் சமீபமாகப் பாதையோரத்தில் நெங்களஞ்சியச் சாலைக்கு முன்னால் அமைந்திருந்த எனது வாடகை அறை தனக்கு அப்பொழுது தங்க வசதி என அவர் கருதினார்.

எனவே அவர் தங்குவதற்குரிய ஒழுங்குகளை நான் மேற்கொண்டேன். சாப்பாடு? என்று வினா எழுப்பியதும் அந்தக் கடமையெல்லாம் முடிந்து வந்ததாகச் சொன்னார்.

எதுவும் தேவைப்படாது. இரவு தங்கிக்கொண்டால் போதும் என்றார். சிறிது நேரம் கதைத்துக்கொண்டிருந்தார். யன்னல் எல்லாம் திறந்து விட்டிருந்தேன். ஒரே புழக்கமாக இருந்தது. துளம்புத் தொந்தரவு வேறு. வேப்ப மரக் கொப்பொன்றை அவராக முறித்து வந்து ஆட்டி ஆட்டி இருந்து கொஞ்ச நேரத்தில் தூங்கிவிட்டார்.

அதிகாலையில் ஐந்து மணிக்கே எழுந்துவிட்டார். பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று தனது பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும் எனப் பற்பட்டார். காலைக் கோப்பி பத்கத்துக் கடையில் வாங்கிக் கொடுத்தேன். இவ்வாறு ஈழமேகம் எம்.ஐ.எல். பக்கர்தம்பியடன் நெருக்கமாகப் பற்றும் பல சந்தர்ப்பங்கள் எனக்குக் கிடைத்தன.

வாணொலியில் அவருடைய இல்லாமிய நற்சிந்தனைகளைச் செவிமடுத்துள்ளேன். பத்திரிகைகளில் அவர் பற்றிய செய்திகளை வாசித்துள்ளேன். அவரது பத்திரிகைக் கட்டுரைகளையும் வாசித்துள்ளேன். ஆனால் கிண்ணியாவில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலத்திலேயே அவருடன் நேரடி அறிமுகம் ஏற்பட்டு அவருடன் நெருக்கமான தொடர்பு எனக்கு ஏற்பட்டது.

பிறிதொரு முறை எனது அறைக்கு வந்த ஈழமேகம் அவர்கள், 'ஜூனாப் எம்.ஐ.எல். பக்கர்தம்பியின் அன்பளிப்பு' என அவரது கையினால் எழுதி அவர் வெளியிட்டிருந்த உரைமலர் நூலான்றை அன்பளித்துச் சென்றார். அக்காலகட்டத்தில் மீலாத் விழாக்களில் அவர் கலந்துகொண்டு சொந்தப்பெருக்காற்றுவதை அவதானிக்கக் கிடைத்தத்தும் பாக்கியமே.

1952 இல் அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்தப்பட்ட எம்.எஸ்.பேச்சுப் போட்டியில் தங்கப் பதக்கம் பரிசு பெற்றது முதல் ஈழம் தொட்டு தமிழ்நாடு ஈராக் ஆயிரக் கணக்கில் மேடைகளைக் கண்டுகொண்டவர் அவர். அக்காலகட்டத்தில் ஈழமேகம் தோன்றாத மீலாத் விழாக்களே சோபிக்காது என்ற நிலை இருந்தது. பக்கர்தம்பி அவர்கள் பேச எழுந்தாரென்றால் சபையில் கர்கோஷம் வாணைப் பிளக்கும். அவ்வாறானதொரு வரவேற்பு அவருக்கு இருந்தது.

1970 இல் நான் கிண்ணியாவில் இருந்து மாற்றம் பெற்றுச் சென்றதும் அவருடன் இருந்த தொடர்பு குறைந்துவிட்டது எனலாம். சில மாதங்களின் பின் அவரும், அல்லை அ.மு.க பாடசாலையிலிருந்து இடம்மாறிச் சம்மாந்துறைக்கே சென்றுவிட்டதாக அறிந்தேன்.

1972 இல் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய கலாசாலையில் சான்றிதழ் பெறச் சென்றபோது ஈழமேகம் அவர்களைச் சந்திக்க முயற்சி மேற்கொண்டும் அது சாத்தியப்படவில்லை. ஈழமேகம் என்ற கௌரவ நாமம் தமிழக முதலமைச்சராக

இருந்த அறிஞர் சி.என். அண்ணாதுரை அவர்களால் 1961 இல் எம்.ஜீ.எல். பக்கீர்தம்பி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதாகும். காயல் பட்டினம் மீலாத் விழாவின்போது இருவரும் ஒரே மேடையில் தோன்றினர். அவரின் ஆற்றேராமுக்குப் போன்ற அடுக்குமொழிகள் நிறைந்த உரையைச் செவிமடுத்த அறிஞர் அண்ணா இத்தகைய பெருமையை அவருக்குக் கொடுத்ததில் வியப்பேதுமில்லை.

ஆழமேகம் எம்.ஜீ.எல். பக்கீர்தம்பி அவர்களின் பிறப்பிடம் சம்மாந்துறை. 1923 மே மாதம் 6 ஆம் திகதி பிறந்தார். சம்மாந்துறை மெதாஸ்தமிழன் பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வி. அப்பொழுது எஸ்.எஸ்.ஸி வகுப்பில் தேர்ச்சி கண்டார். 1945 - 1946 இல் அட்டாஸைசேலன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியர் பயிற்சி. 1947 பெப்ரவரி 1 ஆம் திகதி முதல் ஆசிரியராகக் கடமையேற்றார்.

1949 இல் திருமண வாழ்வில் ஸீனத்துமாவுடன் இணைந்த ஆழமேகம் பக்கீர்தம்பி அவர்களுக்கு ஒரு மகனும் மூன்று புதல்வர்களும் உள்ளனர். அவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் பிரகாசித்து விளங்குகின்றனர். இவர் ஓய்வு பெறும் காலத்தில் பாடசாலை அதிபராகக் கடமையாற்றினார். 17.3.1985 இல் மறைந்தார்.

கவிதைத் துறையில் ஈடுபாடு காட்டத் தொடங்கிய கவிஞரை வரகவி எனப் பலரும் வாயாப் புகழ் தொடங்கினர். காரணம், எடுத்த ஈடுபாடிலேயே முரண்பாடானவை எதனையும் காண்பாராயின் கவிதையால் சாடுவார். மீலாது விழாப் போர்வையில் நடக்கும் அனாச்சாரங்களைக் கண்ட ஆழமேகம் மனம் பொறுக்காது பின்வருமாறு விளாசித் தன்னினார்.

ஆடனுப்பார் ஒரு கூட்டம் போத்தல் கஞ்சா
அபின் கசிப்பு சாராயம் பிரண்டி கள்ளு
ஏடறியாப் பேச்சாளர்களுக்குக் குணவும்மட்டும்
எழுச்சியோடு உபசாரம் பிரமாதந்தான்
வாடகைக்காய் வந்த பேச்சாள ரெல்லாம்
வழியனுப்பி விட்ட பின்னர் மேடைக்ட்டி
நாடகம் கூத்தோடு கும்மாளம் போட்டு
நடிப்பதுதான் மீலாது நபி விழாவா?

தினபதி பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்த திரு. எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்கள் ஆழமேகம் புற்றி பின்வரும் கூற்றைத் தெரிவித்தார்.

‘மேகம் என்பது மூன்று காரியங்களைச் செய்யும். ஒன்று மின்னும். இரண்டு முறங்கும். மூன்று பொழியும். இது காளமேகமாக இருந்தாலும் சரி. ஆழமேகமாக இருந்தாலும் சரி. இந்த மூன்று காரியங்களையும் செய்வர். நம்மிடையே

வாழும் ஈழமேகம் என்ற பெயர் கொண்ட கவிஞர் பக்கீர்தம்பி அவர்களிடமும் நாம் மின்னலைக் காணலாம். தீமைகளைக் காணலாம். அவர் நெருப்பாக யின்னுவார். அநீதியைக் கண்டால் அவர் கொதிப்போடு முழங்குவார். இந்த உணர்ச்சிகளையெல்லாம் திரட்டி அவர் ஈற்றில் கவிதை மழை பொழிந்து தள்ளுவார்'

மலையகத் தொழிலாளர் மேலும் ஈழமேகம் கவனம் செலுத்தினார் என்பதற்குப் பின்வரும் கவிதை சான்றாகும்.

கொட்டுமேழை உந்தனுக்குப் பன்னீராமோ?
 குளிர்காற்றும் கொடுவெயிலு முன்னெச்சுட்டு
 சட்டியினிற் புழுவாக நீ தடிக்க
 தமிழன்னை உன்னைப் பார்த்து கண்ணீர் சிந்த
 வட்டவளை நுவரெலியா அட்டன் மாதும்
 வாய்விட்டு உன் நிலையை எடுத்துக் கூறும்
 பட்டியலே நாடறிந்த கதை என்றாலும்
 பரிதாபப்படுவோர்கள் எனக்காரப்பா?

இவ்வாறாக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீதும் இரக்கம் காட்டிய மனித நேயப் பண்பாளர் ஈழமேகம் பக்கீர்தம்பி அவர்கள் என்பதைக் காண்கிறோம்.

�ழமேகம் எம்.ஜெ.எஸ். பக்கீர்தம்பி அவர்கள் வெளியிட்ட நூல்கள் மூன்று.

1961 உரைமலர்

1963 அறவழிக்கீதம் - கவிஞர்கள் பலரின் கவிதைத் தொகுப்பு

1983 மழையும் துளியும் (கவிதை)

1983 ஆம் வருடம் ஈழமேகம் அவர்கள் சமாதான நீதவானாக நியமிக்கப்பட்டு கொள்விக்கப்பட்டார். இவை தவிர நாவலர், புலவர் நாயகம், கவித்துவம் பற்ற காயல் மேகம் போன்ற பட்டங்களால் கீர்த்தி வழங்கப்பட்டவர்.

பாராட்டு விழாக்கள், பொற்கிழி பரிசுளிப்பு என்பனவும் இவருக்குப் புகழ் படைத்த நிகழ்வுகள்.

�ழமேகம் அவர்களுடன் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட தொடர்பினை அப்பொழுது அமைச்சராக இருந்த மட்டுநகர் செல்லையா இராசதுரை கொண்டிருந்தார். முதூர் முதல்வர் எம்.ஏ.எச். முஹும்மதலி அவர்களும் அவ்வாறே நட்பு பூண்டிருந்தார். இவர்கள் தவிர, கிழக்கு மாகாண அரசியல்வாதிகள் நிறையவே இவருடன் தொடர்புற்றிருந்தனர். எனினும் முதூர் பிரதேசத்திற்கு ஆசிரியர் இடமாற்றம் செய்தது மூலம் இவரைத் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாக்கியோர் அரசியல்வாதிகளே.

இவ்வித துண்டுதல்களுக்கு இலக்காகியும் இவர் மனிதனேயப் பண்பாளராக மிலிர்ந்தார் என்பதை அவருடன் இருந்த நெருக்கம் மூலம் நான் நேரடியாகக் கண்டுகொண்டேன்.

முஸ்லிம், தமிழ் சமூக எழுத்தாளர்கள், பேச்சாளர்கள், சமயத் தலைவர்கள், நீதிவான்மார், கலைஞர்கள் என்போருடன் நெருங்கிய தொடர்பு அவருக்கிருந்தது.

அதேபோல், தமிழ் நாட்டில் அறிஞர் அண்ணாதுரை உட்பட ஆ.கா.அ. அப்துல் ஸமது, கா. அப்துல் கூபர் போன்ற பேராசிரியர்களும் திருச்சி குலாம் இரகுல் போன்ற பிரபல எழுத்தாளர்களும் நெருக்கமான தொடர்பை இவருடன் கொண்டிருந்தனர்.

ஆசிரியராக, அதிபராகக் கடமை புரிந்து ஓய்வுபெற்ற ஈழமேகம் பக்கீர்தம்பி அவர்கள் சமூக நலன் கருதி நிறையப் பொதுத் தொண்டுகள் புரிந்து காலம் கழித்தார். பேச்சுத் துறையில், எழுத்துத் துறையில், கவிதைத் துறையில் ஈடுபாடு காட்டிச் சமூக ரீதியில், நாட்டளவிய ரீதியில் எழுச்சிக் குரல் கொடுத்த ஈழமேகம் பக்கீர்தம்பி அவர்களின் இழப்பின் பின், அவ்வெற்றிடத்தை நிரப்ப கால் நூற்றாண்டு கடந்த இன்றைய யுகத்தில் மற்றொரு கார்மேகம் பிறக்க மாட்டாரா என ஏங்கி நிற்போர் பலராவர்!!!

வராஜ்ஞக்கை

ஓரு சீலர் ஓவ்வொன்றுக்காக
ஓரு சந்தோசத்திற்காக
ஓரு திருப்திக்காக
ஓவ்வொருநாளும் செல்கிறார்கள்
கடற்கரைகளுக்கு!

ஓரு புறம்
அழகான மனை திட்டுகள்
மறுபுறம்
அலைகளுடன் வந்தொதுங்கும்
குப்பைக் கூழங்கள்

வானில் பல
பட்டங்கள் பறந்திருக்க
மரமொன்றில் தவிக்கும்
நூலறுந்த பட்டமொன்றும்!

இன்னும்
அங்கே இருக்கிறார்கள்
காதல் வயப்பட்டவர்கள்!

அலைகளோடு சுதந்திரமாக
துள்ளிக் குதிக்கும் மீன்களுடன்
வலைகளில் சிக்கி
சிறைப்பட்ட மீன்களும்!

இவையெல்லாவற்றையும்
கண்டும் காணாதது போல
கடல் வந்து வந்து போகிறது
வாழ்க்கையைப் போல!!!

● உ. நிசார்

சிறுக்கை

இட்டிச்செய்தி ஒருநூல்

● எஸ்.ஆர். பாலசுந்திரன்

அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை. காலை” பத்து மணி. முன் வராந்தாவில் செல்வரத்தினம் நாற்காலியில் அமர்ந்து பத்திரிகையைப் பாடித்துக் கொண்டிருந்தார். மனமோ குழுறிக் கொண்டிருந்தது. அவரிடம் வந்து கோப்பியை நீட்டிய மனைவி வசந்தி நீட்டி முழங்கினாள்.

“என்ன யோசிக்கிறியள்? உங்கள் அருமை அக்காவின் யோக்கிதையை நினைத்தா? போனால் போகட்டும் விட்டுவிடுங்கள். ஆனால் வாய் கூசாமல் எனது தங்கச்சி மேல் பழி போட்டதைத்தான் மனிக்க முடியல்ல. எனது தங்கச்சி யார்? எஞ்சினியர் பெண்சாதி.. உங்கள் அக்கா மனைஜர் பெண்சாதி தானே? இரவல் புடவை கட்ட வேண்டும். பிறகு புடவையையே அபகரிக்க வேண்டும். நல்ல குடும்பம் ஜயா உங்கள் குடும்பம்”

செல்வரத்தினம் தலைகுனிந்து அமர்ந்திருந்தார். மனைவிமாரின் முழக்கங்களை கணவன்மார் கேட்பது அதிசயம் அல்லவே. அவர் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

செல்வரத்தினம் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர். சிறு வயதிலேயே தகப்பனை இழந்தவர். தாயின் அரவணைப்பிலும் ஒரே ஒரு தமக்கையின் ஆதரவிலும் வளர்ந்தவர். செல்வரத்தினத்திற்கு 20 வயதாகும்போது தமக்கை தர்மராணிக்கு திருமணமாகிவிட்டது. மாப்பிள்ளை ராஜன் ஒரு கம்பனியில் மனைஜர். மிகவும் நல்லவர். செல்வரத்தினத்தின் பல்கலைக்கழக படிப்புச் செலவுகளை தமக்கையே பொறுப்பேற்று அவரை ஒரு பட்டதாரி ஆக்கினாள். செல்வரத்தினம் நல்ல பணக்கார குடும்பத்தில் திருமணம் செய்தார். அவரது மனைவி வசந்தி நல்லவள்தான். ஆனால் பணத் திமிர அதிகம். மனைவியின் தங்கை கோகிலா ஒரு பொறுயிலாளரைத் திருமணம் செய்தவள். இருவருக்கும் தர்மராணியைப் பிடிக்கவில்லை. இதை உணர்ந்த தர்மராணி செல்வரத்தினத்தின் வீட்டுக்கு வருவதை மெல்ல மெல்ல குறைத்துக் கொண்டாள். வருடப் பிறப்பு, தீபாவளி போன்ற பண்டிகைகளுக்கு மட்டும் குடும்பத்தோடு வந்துவிட்டு உடனடியாகப் போய்விடுவாள்.

செல்வரத்தினத்தின் மகன் சுகுமாரும், மகள் சுகுணாவும் தர்மராணியுடன் மாமி மாமி என்று பாசத்தோடு பழகினர். தாய்க்குத் தெரியாமல் மாமியின்

வீட்டுக்கு போய் வருவர். சுகுணாவுக்கு திருமணம் நிச்சயமாகியது. அந்த சந்தர்ப்பம் பார்த்து தர்மராணிக்கு தீவிர என பணக்கஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தது. எனவே சுகுணாவின் ஆறு பவுன் தங்கச் சங்கிலியை இரவலாகப் பெற்று அடமானம் வைத்து பணம் பெற்றாள். வசந்தி ஆயிரம் தடவை இதற்காக முகம் சுழித்து விட்டாள். பணமாகக் கொடுத்தால் திரும்பி வராது. சங்கிலியாகக் கொடுத்தால் திருப்பித் தருவது சுலபம். அடமானத் தொகையை கட்டியாவது சங்கிலியை மீட்கலாம் தானே? ஆனால் சுகுணாவின் திருமணத்திற்கு முன் திருப்பித் தந்துவிட வேண்டும் என நிபந்தனை போட்டாள். சுகுணாவின் திருமணம் முடிந்து கணவன் வீட்டிற்குப் போயவிட்டாள். நாலாம் நாள் ஒரு விழுந்து வைப்பதாகத் தீர்மானம். அந்த விருந்துக்கு வந்த தர்மராணியிடம் சங்கிலி எங்கே என அதட்டலாகக் கேட்டாள் வசந்தி. தர்மராணி திகைத்துப் போயவிட்டாள். திருமணத்தன்று காலை சாமர்த்தியச் சடங்கு நடக்கும் போது வசந்தியின் தங்கை கோகிலாவிடம் கொடுத்து விட்டதாகக் கூறினாள். அங்கிருந்த கோகிலா தர்மராணியிடம்,

“யாரிடம் கதை விடுகின்றீர்கள்? உங்களுடைய சங்கிலியை நான் அபகரித்து விட்டேனா? எனது புருஷனுடைய சம்பாத்திற்கு 10 சங்கிலிகள் ஓரே நாளில் வாங்கிப் போடுவார். அக்கா.. கேட்டியனே உவவிடைய வண்டவாளத்தை?” என முழங்கினாள்.

“அப்பவே என் புருஷனுக்கு சொன்னனான் கொடுக்க வேண்டாமென்று. இப்போது சங்கிலியை அபகரித்தாகிவிட்டதா?” என்று வசந்தியும் முழங்கினாள்.

தர்மராணி ஏங்கிப் போயவிட்டாள். வசந்தியினதும் கோகிலாவினதும் ஏச்சக்களைத் தாங்க முடியாமல் அதுபோல ஒரு சங்கிலியை ஒரு வருடத்திற்குள் செய்து தருவதாகச் சொன்னாள். அதுவரை இந்த வீட்டிற்கு வரவே மாட்டேன் என்று அழுதபடி கூறிவிட்டுச் சென்றுவிட்டாள். செல்வரத்தினத்திற்கு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இதை சுகுணாவிற்கும் அறிவித்தாகிவிட்டது. நாலாம்நாள் திருமணத் தம்பதிகள் வருகை தருவதாக அறிவித்திருந்தார்கள். ஆட்டிறைச்சி, முட்டை நெய்ச் சோறு, மரக்கறிகள் என தடல்புலாக விருந்து சாப்பாடு தயாராகிவிட்டது. நெருங்கிய உறவினர்களையும் அழைப்பிதழ் அனுப்பியாகிவிட்டது. தர்மராணி வீட்டுக்கும் வேண்டா வெறுப்பாக ஒரு அழைப்பிதழ் போய்விட்டது. ‘வரட்டும் பார்க்கலாம்’ என வசந்தி கறுவிக் கொண்டாள். சரியாக 11.30 மணி. திருமணத் தம்பதிகள் வந்திறங்கினர். முதலில் குளிர்பானம் வழங்கப்பட்டது. சரியாக 12 மணிக்கு தர்மராணியும் அவளது கணவனும் வந்தனர். வசந்தியின் முகம் கோணலாகியது.

“அக்கா! இன்னும் என்னத்த களவெடுக்க வந்திருக்கிறா?” என்று கோகிலாவும் சீண்டி விட்டாள். வசந்தியும் “பொறு பொறு சமயம் வரட்டும் மானத்தை வாங்குகின்றேன்” என்றாள். நெருங்கி வந்த சுகுணா,

“அம்மா நான்தான் மாமியை வரச் சொன்னன். ஏதாவது மரியாதைக் குறைவாக நடந்தாயோ வெளிக்கிட்டுப் போய்விடுவன் என்று கூறினாள்.

சிறிது நேரத்தில் சாப்பாடு தயாராகவிட்டது. அப்போது சுகுணா,

“சந்திப் பொறுங்கோ. எனது திருமண வீடியோ வந்துவிட்டது. அதை முதலில் பார்ப்போமே” என்றாள். அவளது முகத்தில் ஒரு குறுஞ் சிரிப்பு இருக்கும் தானே? ஆனால் ஏன் கோகிலாவைப் பார்த்து நமட்டுச் சிரிப்பு சிறித்தான்? பெண்கள் என்றாலே புதிர்தானே?

திரையில் வீடியோ ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சுகுணா தர்மராணியை தண்ணருகே இருத்திக் கொண்டாள். அந்த வீடியோவில் சுகுணாவின் தாய் ஏதோ கூறு சுகுணா வெட்கப்பட்டு சிரிப்பது ரம்மியமாக இருந்தது. அப்போது ஒரு காட்சி. தர்மராணி சங்கிலியை கோகிலாவிடம் கொடுப்பதும் கோகிலா தலையாட்டுவதுமாக இருந்தது. கோகிலாவின் முகம் இருண்டது. வசந்திக்கு தலை சுற்றியது.

சுகுணா தனது தந்தை, கோகிலா, அவளின் கணவன், வசந்தி அனைவரையும் அறைக்கு அழைத்துச் சென்றாள். கோகிலா முன் கம்பீரமாக இடுபில் கைகளை வைத்துக்கொண்டு,

“என்னம் மா எஞ்சினியர் பெண்டாட்டி எப்போது சங்கிலித் திருடியாக மாறினீங்க? என்ன கொழுப்பு இருந்தால் சங்கிலியை திருடிவிட்டு மாயி மேல் பழியைப் போடுவீங்க? மாமி யார் தெரியுமா? அவளது கணவளின் சம்பளத்தில் என் தந்தையை படிப்பித்து ஆளாக்கியவர். தூ வெட்கமா இல்லை” என்றாள்.

கோகிலா நா தடுமொறி ஏதோ சொல்ல முற்படுகையில் பலார் என அறைந்தார் கோகிலாவின் கணவர்.

“வாடி.. வீட்டுக்கு. ஒரு நிமிடம் நின்டால் கொலை விழும். இன்டைக்கே சங்கிலியைக் கொடுத்து விடு. இல்லை உன் தாலிக் கொடியை அறுத்துக் கொடுத்திடுவேன்” என்று கோகிலாவின் கையைப் பிடித்து தரதரவென இழுத்துக்கொண்டு போனார்.

சுகுணா தன் தாயிடம் திரும்பி, “அம்மா! மாமியின் போக்கியம், பண்பு எனக்குத்தான் தெரியும். நல்ல வேளை கடவுள் கை கொடுத்தார். உன்மை நிச்சயம் வெளிவரும்” என்றாள்.

வசந்தி விம்மினாள். கண்ணீரொடு தர்மராணியின் கால்களில் விழுந்து கதறினாள்.

“மச்சாள்! என்னை மனசார மன்னித்து விடுங்கோ. எனது பணத் திமிரினால் பண்பை மறந்துவிட்டேன். ஜயோ நான் பாவி” என தலையிலிடித்துக் கொண்டாள்.

வசந்தியை சமாதானப்படுத்திய செல்வரத்தினம் குகுணாவை நன்றியோடு பார்த்தார்.

“நீ மட்டும் என் மகளாய் இல்லாவிட்டால் உன் காலில் விழுந்து வணங்கியிருப்பேன் அம்மா. நீ எனது மகள் அல்ல தெய்வம் எனக் கூறினார் செல்வரத்தினம். தர்மராணியும் குகுணாவை அணைத்து நன்றி கூறினாள்!!!”

ஏழாகு நீண்ட மாட்டு

நமது விடுதலை பற்றிய
பாடலை அவர்கள்
பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்
அது வெறும் பாடலுக்கான
விடுதலை மட்டுமே!

எனது
மரணம் பற்றிய குறிப்பை
வாசித்தேன்
நீ - கண்ணீர் சிந்தினாய்
போராளியின் துணையாக
எண்ணி
நமது விரல்களை
பற்றிக் கொண்டேன்!

நள்ளிரவின் தனிமையில்
நான் - நீயாகிப் போனோம்
மூங்கில்கள்
தலையசைத்து
சருகுகள்
என்னை வழியனுப்பத்
தயாராகின!

இன்னும்
அரை மணி நேரம்
மீதமிருக்கிறது
அதற்குள் நமது
குழந்தைகளுக்காய்
ஒரு தாலாட்டை
தயார் படுத்தினேன்!

இருள் அகல
மெல்ல நான் நகர்கிறேன்..
துப்பாக்கியை விட
உனது
அன்பின் வலிமையில்
நீண்ட தூரம் பயணமாகிறேன்!

எனது
மரணத்தின் பின்னரும்
நமது
விடுதலைப் பாடலை
பாடிக் கொண்டிருப்பாயா???

அட்டாளை நிஸ்ரி

துரோகங்கள்

சிறாக்ஷம்

● அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
புதுக்குடியிருப்பு

அவளால் அந்தக் துரோகத்தைத் தாங்க முடியவில்லை. அதை நினைக்க சகித்துக்கொள்ளவும் முடியவில்லை. பதகளித்துக் கொண்டிருக்கும் மனதை சமநிலைப்படுத்த அவள் தனக்குள் போராட வேண்டியிருந்தது. அதே சமயம், எல்லை மீறும் அழுகையையும் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருந்தது அவளுக்கு.

ஆனால் அவளது கணவனோ எதுவும் நடவாதது போன்று வெகு இயல்பான மனதோடு அவனுடன் நடந்துகொண்டான். அவனது செயற்பாடு அவனுக்கு மேலும் மனக் கொதிப்பை ஏற்படுத்தியது.

‘யார் அவள்? அவளுக்கும் இவருக்கும் என்ன உறவு? இது எத்தனை நாளாய் நடக்குது..?’

அவனுக்குள் குடைந்து கொண்டிருந்தன வினாக்கள்.

‘இஞ்சரப்பா.. இன்டைக்கு இரண்டில் ஒன்று எனக்குத் தெரிய வேணும். யார் அந்தப் பொம்பிளை? அவள் என்னத்துக்கு இஞ்சை வர வேணும்? அவள் உங்களுக்கு என்ன உறவு?’

அவள் பல தடவைகள் இவ்வாறு அவனிடம் கேட்டுவிட்டாள். ஆயினும் அவனிடமிருந்து தெளிவான பதில் கிடைப்பதற்கு பதிலாக அலட்சியமான ஆணாதிக்கச் செயற்பாடே வெளிப்பட்டுக்கொண்டு வந்தது.

‘எடுயேய்.. கம்மா வாயை மூடிக்கொண்டு பேசாமல் இரு. இஞ்சை ஒரு கூத்தும் நடக்கேல்லை. ஊர் சனத்தின்ற காதில் கேட்டா பெரிய கேட்டப் போயிடும்’

அவன் தன் மனவியை அதட்டி மிரட்டும் தொனியில் எச்சரிக்கை செய்தான்.

ஆனால் அவளோ விடுவதாக இல்லை. அவனுடன் மூரண்டு பிடிக்கத் தொடங்கினாள்.

‘ஓகோ நான் வாய் திறந்தா பெரிய கேடாய் போயிடுமா? அந்தளவுக்கு நீ என்ன ஏக பத்தினி விரதன் இராம பிரானோ? நான் இல்லாத நேரம் பார்த்து நீ ஆடியிருக்கிற கூத்தை ஊர்ச் சனம் பார்த்திருந்தால் இந்தக் குடும்ப மானம் போயிருக்காதோ?’

‘இஞ்சை பார்.. இப்ப உதில் இருந்துகொண்டு தேவையில்லாத கதைகளொல்லாம் கதைக்காதை.. எனக்கு அவசர அலுவல் ஒன்டு வெளியில் இருக்குது.. நான் போட்டு வாறுன்’

‘இனி நீ வந்தென்ன.. இருந்தென்ன.. வெளிய போய் அவனோடை இரு..’

என்று கூறிய அவளை, முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு அங்கிருந்து வெளியேறினான் அவன்.

அவள் அழத் தொடங்கினாள். எதுவும் நடவாதது போன்று அவன் செயற்படும் விதம் மேலும் அவளை அதிர்ச்சிக்கும் அவமானத்துக்கும் ஆளாக்கிக் கொண்டிருந்தது. மனதில் உள்ள பாரம் குறையும் வரைக்கும் அவள் அழுதாள்.

திருமணம் முடித்து அவள் தாய்மை அடையும் வரை தனது கணவனின் செயற்பாடுகளில் அவளால் சந்தேகம் கொள்ள முடியவில்லை. அந்தளவிற்கு அவன், அவள் மீது கரிசனைக் கொண்டவனாகக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான். இப்பொழுது அவை அனைத்தும் நடிப்பு என்பது அவளுக்கு புரிந்ததோடு மாத்திரமல்லாமல் எதிர்கால வாழ்வு வில்லங்கமாக அமையப் போவதையும் அவளால் விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது.

‘வரட்டும் இன்டைக்கு. இரண்டில் ஒன்டு தெரியத்தான் வேணும்’

அவள் மனதுக்குள் கழுவிக்கொண்டே படுத்திருந்த கட்டிலை விட்டு எழுந்து முகம் கழுவுவதற்காக மெல்ல கிணற்றுடிக்குச் செல்கின்றாள். கிணற்றுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள குசினிச் சுவரில் அவனது பார்வை விழுகிறது.

அங்கே.. அந்த இடத்தில்.. அந்த ஒட்டுப் பொட்டைக் காணவில்லை.

திருமணம் முடித்த நாளிலிருந்து பிரசவத்திற்காக வைத்தியசாலைக்குச் செல்லும் வரை, அவள் குங்குமப் பொட்டு வைப்பதுதான் வழக்கம். அகன்ற சிவத்த நெற்றியில் அவள் தரிக்கும் குங்குமப் பொட்டு மேலும் அழகான தோற்றுத்தையே அவளுக்குக் கொடுக்கும். அதனால் அவள் கடைகளில் விற்பனை

செய்யப்படும் பைக் கற்றுகளில் உள்ள ஒட்டுப் பொட்டுக் களை விரும்புவதில்லை.

அப்படியானால் குசினிச் சுவரில் ஒட்டுப் பொட்டு ஓட்டியிருந்தது எப்படி?

அவனிடம் இதே கேள்வியைத்தான் அவள் இந்த ஒரு மாதமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றாள்.

ஆனால் அவனிடமிருந்து தீருப்பியான பதில் எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

ஒரு தடவை அவளது கேள்விக்கு அவனிடமிருந்து பதில் வந்தது தடுமாற்றமாக.

‘உன்னுடைய தங்கச்சிமார் இஞ்சை வந்த இடத்திலை ஓட்டினாளவையோ தெரியாது..’

‘என்ற தங்கச்சிமார் நான் இல்லாத நேரத்தில் இஞ்சை வர மாட்டால்வை. அது உனக்குத் தெரியும். அது மட்டுமல்ல. அவளவை கறுத்தப் பொட்டுத்தான் பாவிக்கிறாளவை என்டதும் உனக்குத் தெரியும். இப்பச் சொல்லு. சுவரில் எப்படி சிவத்த ஒட்டுப் பொட்டு வந்தது? யார் அவள்? ஹருநிய எனக்கு தாலி கட்டிப் போட்டு, நான் பிரசவத்திற்காக ஆஸ்பத்திரிக்குப் போயிருந்த சமயம் பாத்து, நீ யாரோ ஒருத்தியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய்.. யார் அவள்..?’

அவள் கேட்கும் போதெல்லாம் அவளது கேள்விகளை அவன் செவிமடுப்பதில்லை. அங்கிருந்து எழுந்து போய்விடுவான். அதற்கு ஒரு அலட்சியமான பார்வையே அவனது புதிலாக அமைந்திருந்தது. பொழுமை இழந்த அவள் இப்போது தாய் வீட்டுக்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றாள். அவள் மனதில் அவனிடமிருந்து விவாகரத்துப் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுவடைந்திருந்தது!!!

வாசகர் கவனத்திற்கு

தாங்கள் அனுப்பும் படைப்புக்களை தட்டச்ச செய்து மின்னஞ்சல் வாயிலாக அனுப்பி வைப்பின், பூங்காவனம் விரைவாக வெளிவர அது பேருதவியாயிருக்கும். ஆதலால் தயவுசெய்து மின்னஞ்சல் செய்ய முடியுமானவர்கள் இதை கருத்தில் கொள்ளுமாறு அன்பாக வேண்டுகின்றோம்.

தொப்புள் கொடியில்
தொடங்கியது
இறுதி முச்சு
அடங்கும் வரையிலும்
நம்மோடு பயணிக்கும்!

விரும்பியும்
விரும்பாமலும்
எதிர்பார்த்தும்
எதிர்பாராமலும்
வெட்ட வெட்ட ஒட்டியும்
சகவாசமாய் சகியென
உயிர் வாழும்!

அன்பு பாசம்
ஆதரவு பக்கபலம்
இறுக்கம் ஒற்றுமை
ஈர்ப்பு கவனம்
உவகை மகிழ்ச்சி
ஊக்கம் ஒத்துழைப்பு
என்றும் அனுதினமும்
ஏமாற்றா இதயம்
ஜயம் கலவா ஒழுக்கம்
மிகையாய் ஓம்பும் உறவே
நட்பு!

நன்பர்கள் அமைவதும்
வரமோ
என எண்ணிட வைக்கும்
நேரமோ சில..
உயிர் கொடுப்பான் தோழன்
நட்பின் சிகரமாய்
இனிதாய் அமைந்தால்!

தனக்கு ஒரு கண் போனால்
அடுத்தவனுக்கு ளோகனும்
ரெண்டு கண்ணும்
என்று நினைக்கும்
நன்பர்களுமுண்டாம்
இங்கே!

சுயநல உலகில்
எது நடந்திடனும்
சாகா வரமாய்
நட்பெனும் விருட்சம்
வெட்ட வெட்ட தலைத்து
கூட வருவதுதான் நட்பு!

நட்பை மதியாதாரும்
நட்பின் பெறுமதி
தெரியாதாரும்
சின்னச் சின்ன புத்தியாய்
நட்பை
கொச்சைபடுத்துவோரும்
தாராளமாய் கிடைப்பார்!

தவறான புரிந்துணர்வால்
தவறிப்போகும் நட்பு
தூரதிரஷ்டம் தான்..
சேருவது கடினம்
பிரிவது இலேக
புரியாவிடின் கிலேசம்!!!

● டாக்டர் நாகர் ஆரிப்

கறுங்கதை

● ஏ.ஆர். மாஹிரா

அகோரஸ்

நான்கு பக்கங்களிலும் கடலால் குழப்பட்ட மன்னார் மாவட்டத்தில் விடத்தில் தீவில் கடற்றொழிலும் கமத்தொழிலுமே மக்களின் ஜீவனோபாயமாக இருந்தது. இயற்கையில் வனப்போடு எழில் கொஞ்சம் இந்தக் கிராமத்தில் பிறந்தவர்கள் 1990 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அவ்வாறான ஒரு குடும்பத்தில் முத்த சகோதரராக பிறந்தவர் சுலையுல். அவருக்கு அடுத்ததாக மாஹிரா. இருவரும் நன்றாகப் படித்து பட்டதாரிகளானார்கள். புத்தளம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்த அவர்கள் ஆசிரிய நியமனத்தின் பின்னர் தமது சொந்த ஊரான விடத்தில் தீவிலுள்ள ஒரு பாடசாலையைத் தெரிவு செய்துகொண்டார்கள்.

அந்தப் பாடசாலையின் அதிபர், ஆசிரியர், ஊர்மக்கள் அனைவரும் இவ்விருவரையும் அன்போடு தமது ஊருக்கு வரவேற்றினர். அதிக கஷ்டப் பிரதேசம் அது. ஆனாலும் இனப்மாக கடமையே கண்ணாக சுலையுலும், மாஹிராவும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

சுலையுல் உயர்தர மாணவர்களுக்கு தமிழ் பாடத்தை நடத்தினார். மாணவர்களின் பெறுபேறுகள் சிறப்பாக அமைய வேண்டுமென பக்ரதப் பிரயத்தனம் எடுத்தார். அவரை எல்லாரும் தமிழ் வித்துவான் என்றே இன்றும் அழைக்கின்றனர்.

சுலையுல் திருமணமுடித்து இரு பெண் குழந்தைகளுக்கு தந்தையானார். அவரது மனைவி மார்க்கப் பற்றும், அறிவும், நற்குணத்தின் சிகரமாகவும் திகழ்ந்தார்.

சுலையுலும், மாஹிராவும் விடுமுறை தினங்களில் தம் உறவினர்கள் வசிக்கும் புத்தளத்திற்கு வந்து போவது வழக்கம். அவ்வாறு பெருநாள் விடுமுறை கழித்து மீண்டும் மன்னாருக்கு பற்பட வேண்டிய நாளும் வந்தது. ஒருவருக்கு இவ்வளவு என்ற கட்டண அடிப்படையில் பத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஒரு தனியார் வாகனத்தில் ஏறினார்கள்.

ஆரம்பத்திலிருந்தே வாகனத்தின் ஒட்டம் அதிருப்தியாகவே இருந்தது. ஆனாலும் பயணிகள் யாரும் அதை கவனத்திற் கொள்ளவில்லை. காலை 5 மணிக்கு புறப்பட்ட அந்த வாகனம் கீமார் 7.45 மணியளவில் கட்டுப்பாட்டை மீறி தடம்புரள் ஆரம்பித்தது. பல தடவை கரணம் போட்டு நான்கு மரணங்களோடு ஏனையோரை படுகாயத்திற்கு ஆளாக்கி ஓய்ந்தது. பலியான நால்வரில் சுறைவுல் ஆசிரியரும் ஒருவர்.

சுறைவுல் தன் இறுதித் தருவாயிலும் கூட 'என் தங்கச்சி எங்க?' என்ற குரலுடன்தான் உயிர் நீத்தார். மாஹிரா தூர தூக்கியெறியப்பட்டதால் எலும்பு முறிந்த நிலையில் உயிர் தப்பினார். ஏனையோரும் கை, கால் முறிந்த நிலையில் அவயவங்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக உருமாறி நின்றனர். சாரதியோ சிறுகாயங்களுடன் தப்பினான். 'கன் அயர்ந்ததால் இது நடந்தது' என சமாளித்துவிட்டு தப்பிவிட்டான்.

இந்த விடயம் மறுநாள் எல்லா ஊடகங்களிலும் வெளியாகியது. நான்கு உயிர்கள் கொல்லப்பட்டும், பலர் அங்கலீனராகியும் பாதிப்படைந்ததற்கு காரணமான சாரதி சுதந்திரமாக நடமாடுகிறான். அவன் பொறுப்புடன் வாகனத்தைச் செலுத்தியிருந்தால் இந்த அசம்பளிதம் இடம்பெற்றிருக்க மாட்டது.

ஒவ்வொரு சாரதியும் தமது பொறுப்பை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். வாகனத்தில் இருப்பவர்களின் உயிர் தன் கவனயீந்தால் மாய்ந்து விடக்கூடாது என்பதை உணர வேண்டும். சுறைவுல் ஆசிரியரைப் போன்று இன்று பலர் வாகன விபத்தால் பலியாவதை தடுக்க சாரதிகள் சிந்திக்க வேண்டும்!!!

வாசகர் கவனத்திற்கு

சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்ளுங்கள். அது பூங்காவனம் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதையும், கிடைப்பதையும் உறுதி செய்யும். சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்பவர்கள் ஆகக் குறைந்தது 600/= ரூபாவை சந்தாவாக செலுத்தவும். பக்கச்சாரப்பற்ற முறையில் எழுதப்பட்ட, தெளிவான கையெழுத்தில் அமைந்த, இதுவரை பிரகரமாகாத (சிறுக்கதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் A4 தாளில் 03 பக்கங்களுக்குள்) ஆக்கங்களையே பூங்காவனம் எதிர்பார்க்கிறது. பூங்காவனம் இதழில் விளம்பரங்களைப் பிரசுரிக்க மற்றும் கொடுப்பவருகள், சந்தா, விற்பனை முகவர்களின் தொடர்புகள் ஆகியவற்றுக்கு 077 5009 222 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்!

ஆசிரியர்

பூங்காவனம் யந்தி வாசகர்கள்

பூங்காவனம் இதழ் 23 இல் மனசாட்சி என்ற தலைப்பில் பதுளை பாஹிரா எழுதியிருந்த கவிதை சிந்தையைக் கவர்ந்தது. மனசாட்சியை இழப்பதும் இல்லாமல் செய்வதும் மாணிலத்தை அவமதிப்பதாகும் என்ற கருத்து மிகவும் அர்த்தம் பொதிந்தது. அவருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள். அத்தோடு எஸ்.ஆர் பாலசுந்திரன் எழுதிய உறங்கும் உண்மைகள் என்ற சிறுகதை காதலின் வலியை அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. மனிதனுக்கு அறிவுரை கறும் கவிதையாக ஏ.சீ ஜீர்ணா முஸ்தபா எழுதிய பரிதாப நிலை என்ற கவிதை அமைந்திருக்கிறது. இத்தகைய சிறந்த படைப்புக்களை பிரசுரிக்கும் பூங்காவனம் ஆசிரியர் குழுவுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்!!!

எம்.ரி.எம். சிபான் - புத்தளம்

பூங்காவனம் இதழாசிரியருக்கு முதலில் வணக்கத்தையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பூங்காவனம் இதழ் 23 கிடைக்கப் பெற்றேன். ஆசிரியர் தலையங்கம் கண்டு உவப்படைந்தேன். நானும் மலையகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற வகையில் உங்களது ஆசிரியர் தலையங்கம் என்னைக் கவர்ந்தது. ஆழப் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல்.. என்ற வரிகள் காலத்தை வென்று நிற்கிறது. எல்லோருக்கும்போல மலையகத்தவருக்கும் தமது உரிமைகள் கிடைக்க வேண்டும் என்ற உங்கள் சிந்தனைக்கு தலை வணங்குகிறேன். பூங்காவனம் மேலும் பூத்துக் குலுங்க என் இதயத்தின் பிரார்த்தனைகள்!!!

ந. ரமேஷ் - பதுளை

மறைந்தும் மறையாத மாமேதை அப்துல் கலாம் என்ற தலைப்பிட்டு நுணாவிலூர் கா. விசயரத்தினம் அவர்கள் தொகுத்து வழங்கியிருக்கும் கட்டுரை மிக அற்புதமாக இருக்கின்றது. 'விழித்தெழுவதற்கு கனவு காணுங்கள்' என்று உலகத்துக்கு எடுத்துச் சொன்னவர் டாக்டர் அப்துல் கலாம். காலத்துக்கு பொருத்தமான கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும், ஆசிரியர் தலையங்கங்களையும் தெரிவு செய்கின்றீர்கள். மகத்தான் உங்கள் பணி மென்மேலும் தொடர வாழ்த்துகிறேன்!!!

என். சசிதரன் - திருக்கோணமலை

நாலைக்கிழமீன்கா

நாலின் பெயர் - அன்ன யாவினும்
நாலின் வகை - கவிதை
நாலாசிரியர் - மன்னார் அழுதன்
வெளியீடு - மன்னார் தமிழ்ச் சங்கம்
விலை - 200 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - சிறஞ் தரித்த சிலுவைகள்
நாலின் வகை - கவிதை
நாலாசிரியர் - புலவூரான் ரிஷி
வெளியீடு - செந்தணல் வெளியீட்டகம்
விலை - 250 ரூபாய்

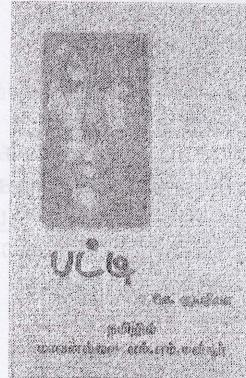
நாலின் பெயர் - நாராற்று நிலவுகள்
நாலின் வகை - கவிதை
நாலாசிரியர் - வாகைக்காட்டான்
வெளியீடு - செந்தணல் வெளியீட்டகம்
விலை - 250 ரூபாய்

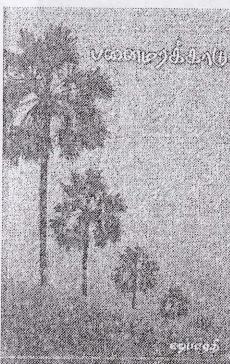
நாலின் பெயர் - முத்துக்கள் ஆயிரம்
நாலின் வகை - பொன்மொழிகள்
நாலாசிரியர் - மஸ்தா அன்ஸார்
வெளியீடு - வீபோடு பதிப்பகம்
விலை - 250 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - வண்ண வண்ணப் பூக்கள்
நாலின் வகை - சிறுவர் பாடல்கள்
நாலாசிரியர் - தெல்லிதாசன்
வெளியீடு - மகுடம் பதிப்பகம்
விலை - 200 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - பட்டி
நாலின் வகை - மொழிபெயர்ப்பு சிறுதை
நாலாசிரியர் - எம்.எம். மன்குர்
வெளியீடு - கொடகே வெளியீட்டகம்
விலை - 300 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - பணமரக்காடு
நாலின் வகை - கவிதை
நாலாசிரியர் - ஈழபாரதி
வெளியீடு - மித்ரா ஆட்ஸ் என்ட் கிரியேஷன்
விலை - 70 இந்திய ரூபாய்

நாலின் பெயர் - நாட்குறிப்பற்றவனின்
இரகசிய குறிப்புகள்
நாலின் வகை - கவிதை
நாலாசிரியர் - ஈழபாரதி
வெளியீடு - இனிய நந்தவனம் பதிப்பகம்
விலை - 50 இந்திய ரூபாய்

நாலின் பெயர் - மாணிடம் உயிர் வாழ்கிறது
நாலின் வகை - சிறுகதை
நூலாசிரியர் - எஸ். முத்துமீரான்
வெளியீடு - நெஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்
விலை - 250 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - கக்கக் கனிய...
நாலின் வகை - சிறுகதை
நூலாசிரியர் - எஸ். முத்துமீரான்
வெளியீடு - நெஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்
விலை - 350 ரூபாய்

நாலின் பெயர் - என்னடா கொலமும் கோத்திரமும்
நாலின் வகை - சிறுகதை
நூலாசிரியர் - எஸ். முத்துமீரான்
வெளியீடு - மீரா உம்மா வெளியீட்டகம்
விலை - 250 ரூபாய்

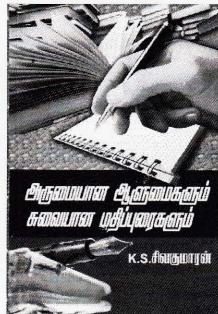

நாலின் பெயர் - இளந்தளிர்
நாலின் வகை - சிறுவர் கதைகள்
நூலாசிரியர் - பலீலா அமீர்
விலை - 140 ரூபாய்

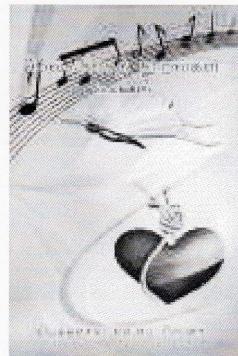

நூலின் பெயர் - முக்கிய சினிமாக்கள்
பற்றிய கவையான கண்ணோட்டம்
நூலின் வகை - திறனாய்வு
நூலாசிரியர் - கே. எஸ். சிவகுமாரன்
வெளியீடு - மணிமேகலைப் பிரசரம்
விலை - 100 இந்திய ரூபாய்

நூலின் பெயர் - அருமையான ஆருமைகளும்
கவையான மதிப்புறைகளும்
நூலின் வகை - திறனாய்வு
நூலாசிரியர் - கே. எஸ். சிவகுமாரன்
வெளியீடு - மணிமேகலைப் பிரசரம்
விலை - 120 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - ஏரிந்த சிறகுகள்
நூலின் வகை - கவிதைகள்
நூலாசிரியர் - ரிம்ஸா முஹம்மத்
தொலைபேசி - 0775009222
வெளியீடு - கொடகே பதிப்பகம்
விலை - 400 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - மெல்லிசைத் தூறல்கள்
நூலின் வகை - பாடல்கள்
நூலாசிரியர் - எச்.எப். ரிஸ்னா
தொலைபேசி - 0719200580
வெளியீடு - கொடகே பதிப்பகம்
விலை - 300 ரூபாய்

With Best Compliments From...

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL - 0094 - 081 - 2420574, 2420217. FAX - 0094 - 081 - 2420740
Email - luckyland@slt.net.lk

Designed By - H.F. Rizna